

RESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 9, Núm. 84 • Setembre 96 • 250 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

Ha mort En Joan Piris Obrador

Entrevista a:
Na Llúcia
Ferrer
Horrach
«Es Punt»

Sant Blai:
Projectes
i realitats

HALCON
VIATGES

OFERTES
SETEMBRE - OCTUBRE

Carrer Major, 3
Tel. 16.00.66
07630 Campos

GALÍCIA AL COMPLET

Sortides Setembre: Del 5 al 12-09 • Del 7 al 14-09 • Del 10 al 17-09
De 11 al 18-09 • Del 12 al 19-09

Hotel 2** **39.000**

Del 18 al 25-09 • Del 19 al 26-09 • Del 21 al 28-09 — Hotel 2** - **35.000**

Sortides Octubre: De 11 al 18-10 • Del 8 al 15-10 • Del 17 al 24-10 • De 24 al 31-10

Hotel 2** **31.500**

SUPLEMENT HOTEL 3*** SETEMBRE: 8.500 ptes/persona OCTUBRE: 6.000 ptes/persona

El preu inclou: Avió línia regular, Palma - Santiago - Palma Hotel 2**

En zona «Rias Baixas» pensió completa + transllats.

GALICIA AL SEU AIRE

SETEMBRE

1ª quinzena mínim dues persones **52.500**

2ª quinzena mínim dues persones **51.000**

OCTUBRE mínim dues persones **48.000**

DESCOMpte per persona mínim 4

8.000 ptes.

Suplement Hotel 3***

Setembre 8.500 ptes/persona

Octubre: 6.000 ptes/persona

ASTÚRIES I CANTÀBRIA

Sortides Setembre: De 11 al 16-9 • Del 25 al 30-09 **Preu 46.500**

Sortides Octubre: Del 2 al 7-10 • Del 9 al 14-10 • Del 16 al 21-10 • Del 23 al 28-10

Preu 38.000

ASTÚRIES I CANTÀBRIA AL SEU AIRE

Sortides Setembre: Mínim 2 persones **56.000**

Sortides Setembre: Mínim 4 persones **48.500**

Sortides Octubre: Mínim 2 persones **43.000**

Sortides Octubre: Mínim 4 persones **36.000**

GRANADA I VOLTANTS

Octubre del 24 al 29: **45.000**

El preu inclou: Avió Palma - Granada - Palma Hotel 3*** a Granada

Autocar de luxe. Mitja pensió més 3 berenars

Excursions a: Las Alpujarras - Sierra Nevada - Motril - Almuñecar

Córdoba - Visita Ciutat Granada

GRANADA AL SEU AIRE

Octubre del 24 al 29

Mínim 2 persones **43.500** — Mínim 4 persones **37.000**

**Ara, canviar a més
li costarà menys.**

Gesa

**CANVI
a 220V**

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que....	4
Vos recomanem	5
Cartes dels lectors	6
Ha mort en Joan Piris	7
Festes passades,...	8
Val més la que guarda...	11
El Mirador	12
Es Jai de La Sala	13
Notícies Breus	14
Notes d'Església	15
Sant Blai	16
Fe d'errades	17
Fent una volta per la vila	18
Ressons d'En Damià Huguet	21
Planes Rapiteres	22
De repressions Feixistes	24
Diari de Balears,...	26
Lletres a la tieta	27
Comença un nou...	28
El nou Codi Penal (IV)	29
Esports	30

L'ensenyament, un repte cabdal

Noves actituds o sols canvis formals i superficials en educació? Comença un nou curs escolar i a Campos s'ha obert una delegació de l'Institut de Secundària de Lluçmajor. No es va fer el cap viu a bastament per arribar a tenir-ne un de propi, i és trist haver de parlar en aquests termes perquè si s'ha de badar que no sigui en temes tan seriosos com l'educació. Els pares tenen l'obligació de conèixer i vetllar per la formació dels seus fills i han d'estar ben assabentats de la nova terminologia i proposta educativa que es ve imposant.

És així com realment voldríem, o trobam que ha de ser, la tan anomenada REFORMA? Ens hem de demanar si després de tot ha existit un debat, un diàleg amb totes les parts implicades. Si volem un futur millor, aquesta passa, com a única esperança, ha de ser potenciar una qualitat profunda de les persones humanes: transmetre la cultura. I la Cultura ha d'estar escampada a tots els vents i nivells perquè ara per ara, tot el que és públic sembla no tenir massa bon reconeixement.

Qui garantirà un veritable desenvolupament d'individus lliures, racionals, solidaris i sensibles, arrelats a la seva realitat històrica, lingüística, etc? Tot això damunt un paper és molt bo de dir però és inviable sense voluntats fermes; dels professionals docents, dels pares, inclús dels joves en edat d'aplicar la seva voluntat; però en primer lloc dels polítics. Tots ens hem d'ajudar per tirar endavant pel pendent llenegadís de l'ensenyament.

Diuen que...

— A Campos, a l'Ajuntament hi tenim un Govern que es dedica a governar i per tant, no ha d'informar a ningú del que faci.

— I a qui menys s'ha d'informar és a l'oposició.

— I si l'oposició és nacionalista, ni pensar-ho.

— Si les obres de la xarxa de clauvegues han de quedar paralitzades durant un any no passa res, que així no haurem de menjar pols.

— És més fàcil protestar quan no es rep ajuda que sol·licitar-la d'hora.

— Es Trenc a més d'esser platja nudista, ara s'ha convertit en eròtica i porno.

— Els que han venut d'aquesta manera aquesta platja al turisme, no en tenen cap responsabilitat.

— Llenya d'alzina, vi de sarment, oli d'oliva i pa de FORMENT.

— I ara també informàtica i Ensenyament, programa informàtic que ajudarà als alumnes de Campos a conèixer el municipi campaner.

— Diuen que per millorar el trànsit per Campos sense perjudicar l'economia dels botiguers es posarà en funcionament un servei d'helicòpters.

— Un helicòpter durà la gent a les pastisseries, un altre als bars, un tercer a les papereries, el següent per a les cases de fotografia, etc.

— Si els pagesos volen aigua els en donaran per un tub, fins que n'hagin beguda a voler.

— Però que això de dur-los l'aigua depurada de Palma és feina... són maldecaps... i que en una paraula, que no empenyin, que reconverteixin l'hort per a l'agroturisme...

— Ara que haureu pogut assistir a un magnífic curs d'orgue, no estaria de més recordar que «no és el mateix manxar que tocar l'orgue».

— Les tàperes han pujat, però ha seguit molt mal pagada la feina. No sabem de quina manera hem d'enfonsar el camp.

— Si alguna vegada han estat rendibles és perquè aquesta feina sempre s'ha fet a hores extraordinàries.

— Tanta sort que el pregoner de les festes no ens va renyar per tenir un Trenc impudic.

— L'any que ve els que vulguin anar a nedar a la platja de sa Ràpita hi hauran d'anar amb patinet, si no es recorden de com es fa per anar-hi caminant o amb bicicleta, perquè tanta cotxada és un escàndol.

— Ja tenim Institut i encara que hagi costat poc i no es vegi, en tenim.

— Algú farà una col·lecta per restaurar l'ermita de sant Joan de la Font Santa. Falta saber qui.

— La revista RESSÒ rebrà una bona subvenció de l'Ajuntament dels set o vuit milions que administren per al Pla de Normalització Lingüística.

— L'Ajuntament així vol premiar la bona labor que ha fet i està fent aquesta revista per a la normalització de la llengua del poble.

— En tot cas, l'Ajuntament ho farà perquè així ho establia el conveni del PNL, encara que el president d'aquesta Comunitat ja no sigui el mateix, ni el conseller de Cultura, ni el director general de Política Lingüística.

— Però tot això no serà cap impediment, perquè els doblers són els mateixos.

— Ah, i també faran altres coses, quines? ja ho veureu, teniu paciència.

— La NASA ha trobat indicis d'existència d'aigua a Europa, un satèl·lit de Júpiter.

— El SYP de Porreres ha hagut de tancar per falta de clients

— Els porrerencs s'estimen més comprar als petits comerços regentats per porrerencs mateixos que no anar a les grans superfícies.

— La depuradora de sa Ràpita encara no s'ha posat en marxa, i això que està ben acabada

— No hi arriba bagatge suficient perquè sigui rendible el seu funcionament

— A molts de carrers de Campos els veïnats es queixen que hi ha poca il·luminació

— A molts de carrers de sa Ràpita els veïnats es queixen que hi ha massa il·luminació

— Ja ho diu d'adagi vell: totes les masses fan mal

— El rei de plaça en torna fer de les seves.

— Com a fuster, és un bon fuster.

— Fan els contenidors nets dos pics cada any (o dos contenidors nets cada any? o els fan nets cada dos anys?)

— La plaça del mercat es fa neta dues vegades per setmana, el suc i les taques només quan plou o per les festes.

— És igual, si no lleven el pi mort de la plaça de la Creu caurà a trossos pel seu compte.

— No és que sigui mort, només és que ha mudat de color de les fulles.

— Fa la seva planta al costat del mig engronsador que han deixat per

mostra.

— Un pi mort, mig engronsador, una font que no raja...

— El President Matas no va poder venir a la Festa de la Mare de Déu d'Agost.

— En el seu lloc havia de venir el Conseller Flaquer i no va poder ser.

— Les obres de l'Institut començaran l'any vinent (o en haver-hi pressupost)

— Les obres del pavelló poliesportiu cobert ja han començat.

— Les obres de la 2a fase de les aigües no arribaran a la ronda de Felanitx, l'han asfaltada de bell nou fa ben poc.

— Si trobau que poden tenir ràbia, ara vacunen.

— Per l'estiu vinent hi haurà una autovia tres-carrils a Ses Covetes.

— A la vila haurem de seguir patint.

— Hi ha hagut estirades per aconseguir un càrrec a la secció de Campos de l'Institut de Lluçmajor

— La plaça des pins necessita mà de metge, tant pel trespol com pels pins.

— A més no funciona la manxa ni es treu aigua del pou que serviria per fer neta la plaça després del mercat i per regar els pins.

— L'abeurador, després de les magnífiques idees d'algú no ha tornat pus ésser allò que era.

— Per devers la Rambla preparen els sacs i els poals per si de cas.

— Es Fuster «Nina» diu que tot està en vies de solució.

— L'any que ve hi haurà xerxa de drenatge d'aigües pluvials al Carrer de sa síquia i al carrer de sa aigua.

— L'any que ve hi haurà zona esportiva a Sa Ràpita.

— L'any que ve hi haurà la segona fase de les aigües en marxa

— l'any que ve es farà la plaça de can Pere Ignasi.

— Ara només falta que digui que l'any que ve no pujarà la contribució.

— I l'any que ve, quan és? No se sap.

— El batle vol brega amb els saliners.

— Hi perdrà tot quan hi posarà, fins i tot, del seu partit (González Ortea) el fan no res (tan sols no el convidaren a la reunió sobre Es Trenc)

— Aquest proper 5 d'octubre hi haurà molt de renou

— En «Nina» i «en Torrer» s'hauran de definir si volen Verger, Cañellas o Soler (d'en Rodríguez Viñals ni parlar-ne)

— En el Congrés del PP no mourà tants d'autocars per anar a Lluç o per anar als mítings però hi haurà corregudes i cinglades de valent.

— La guerra civil encara és un tema apassionant

Vos recomanam

• Participar activament a tots els actes públics del poble i per al poble.

- Conèixer bé la ruralia campanera.
- Exigir molt als qui ens governen.
- Donar suport als grups de l'oposició.
- No xerrar dins l'església quan assistiu a missa.
- Parlar clar i en català.
- No apurar-vos per res ni en res.
- Guardar la corbata dins el guarda-robes fins que hagi acabat l'estiu.

• Sortir a la fresca cada vespre, si no plou.

- Conduir amb molta prudència.
- No ser tan caparruts.
- Dir-vos les coses sense cridar.
- Estar ben segurs del que digueu.
- Que no vulgueu ésser més que els altres.
- Que compreu i llegiu el llibre Les fites netes de Damià Huguet.

• Que compreu i llegiu uns quants dels llibres de poesia de Damià Huguet.

• Que no useu l'ABC ni per a l'excusat, vos pot fer una al·lèrgia que no la vos curareu en tot l'any.

• Que compreu i llegiu el DIARI DE BALEARS.

• Que allà on el venen al carrer Nou, el trobareu una mica amagat, en el darrer esglaó de l'expositor, però hi és.

• Que exigiu als bars i llocs públics que el tenguin per-

què el voleu llegir.

• Que si encara no ho sou, vos faceu subscriptors d'aquesta revista. Vosaltres hi guanyareu i amb un poc de sort viatjareu gratis.

• Que, en tot cas, faceu que la vostra revista la llegeixin quatre o cinc persones més.

• Que en lloc de mirar tant Antena 3, mireu TV3 o el canal 33. Ni tan sols «La noche prohibida».

• Que aneu al cinema de bon de veres de tant en tant.

• I aquí teniu el pensament del mes, perquè hi penseu una bona estona: «Molta gent viu el món amb la mateixa incredulitat amb què veu com el prestidigitador treu un conill d'un capell que fins aquell moment estava buit.»

• Si voleu documentar-vos bé i estudiar sobre la guerra civil a Mallorca agafau la bibliografia del P. Josep Massot i Muntaner, benedictí.

• A més a més, parlau amb els majors del poble.

• Llegiu la planera poesia d'en Joan Pomar amb el seu primer llibre de jove a pare, instants de vida i versos.

• Si vos agrada la fruita provau la tarta tropical de Can Pomaret.

• Ara també teniu gelat sense sucre que du la Casa JOP de Campos.

• Per a començar l'escola, ajudau als vostres nins a planificar un bon curs. Ara quan comencen és quan es pot fer amb il·lusió.

RESTAURANT BAR AVENIDA

Local climatitzat i terrassa

Gran varietat de Pa amb Oli

Menú diari a 750 Ptes.

Menú diumenges i festius a 1.100 Ptes.

*Sopars i dinars de companyerisme
(preus econòmics)*

Menjar per dur-se'n
CUINA MALLORQUINA

Avinguda Jaume II, 28

Tel. 16.00.77

CAMPOS

Juan Artigues, S.L.
Renault Campos
Antelmo Obrador, s/n.

Servei de grua permanent

Tels. 65.02.62 - 65.04.00

Tel. Mòbil. 908.63.81.99

Lloguer de vehicles

Disposam de vehicles de substitució
mentre vostè repara el seu
a les nostres instal·lacions
a preus molt especials

Carta d'una russa

(Aquesta carta ha estat enviada per una de les nines russes que l'any passat va viure unes quantes setmanes a Campos amb una família campanera. Ha estat traduïda per Sebastià Moranta)

Hola, amics meus espanyols!

A la fi he trobat un moment per respondre la vostra carta. Vaig estar molt contenta de rebre-la, i la vaig llegir amb els ulls plens de llàgrimes. Vos estim molt a tots, vos enyor i sovint record els dies que vaig passar a ca vostra.

Moltes gràcies de les postals, em varen agradar molt. Vaig mostrar la vostra carta i les postals a totes les meves amigues de l'escola, i em sentia orgullosa de dir-los que m'ho havien enviat els meus amics d'Espanya.

Per aquí, tot bé. Vaig a l'escola, però, per desgràcia, no puc estudiar anglès. Esper que no vos sigui molt

complicat trobar un traductor que vos tradueixi la carta del rus. El temps lliure, quan no tenc classe, surt a passejar amb les amigues o amb na Línotxka, la meva germana petita, que aviat complirà quatre anys. Pel que fa a mi, ahir va ser el meu aniversari. Vaig complir tretze anys.

Per aquí el temps és canviant. Ara fa aigüaneu, ara refresca...

Molts de records per a tots vosaltres: ma mare, mon pare, Lourdes, Sebas, Maria i tots els altres que vaig conèixer.

Mai no oblidaré Espanya, aquest país llunyà i meravellós. M'agradaria molt tornar a ca vostra, a Mallorca, i veure-us a tots. Escriviu-me i no m'oblideu. Tenc moltes ganes de rebre notícies vostres! Com vos va? Tot bé? Què feis? Vos estim molt a tots. Besades.

Bel·la

CONSTRUCCIONS

GUILLÉN - BAUZÁ

Noves edificacions i restauració de cases antigues

Escorial, 64 • Tels. 65.25.01 - 65.28.11 • CAMPOS

**COMERCIAL
RAMBLA**
TEL. 65 25 01

Jardineria,
Decoració
Art Mallorquí

Rambla, 14 • CAMPOS

DIRECTA NÀUTICA

**SERVEIS NÀUTICS EN GENERAL
SEBASTIÀ AMORAGA BAUZÀ
ESPECIALITAT EN ESMALTAT DE IOTS**

Tel. Mòbil: 908.26.79.72 • Tel. 65.11.46

LA RÀPITA - Campos

Joan Piris Obrador, al cel sia

Vint anys és plena joventut. Tot just sortir de la infància per començar a enraonar i madurar. Molta vida per endavant. Massa prest en definitiva per al definitiu traspàs d'en Joan Piris Obrador, un jove campaner ben conegut. Com tants d'altres cops aquest ha estat per mor d'un accident de circulació, prop de Lluçmajor, la matinada de dia 25 d'agost.

Ressò, una vegada més i dolorosament, vol acompanyar en el sentiment més viu, més humà, a tots els que l'estimaren: els seus pares, els seus germans i la seva família més propera. Descansi en pau.

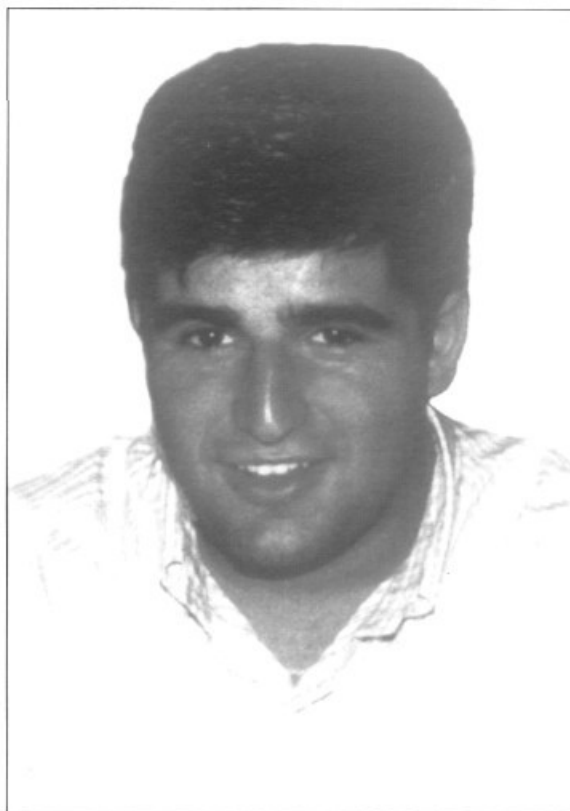
HA MORT EN JOAN PIRIS OBRADOR

Joan, ara que ens has deixat pens en tots aquells moments que ja queden relativament enfora, que ja es veuen en la memòria una mica difusos però que encara són ben presents, en els quals tot era més senzill i no hi havia tants de mals de cap, sols es tractava d'anar corrent darrera la pilota de futbol allà dalt, al terrat, o de trobar amagatalls nous per dins la fàbrica, enmig de les muntanyes de cartrons, amb en Toni i el teu germà. Donant voltes frenèticament amb bicicleta a la Plaça dels Tres Molins no hi havia temps per aturar-se a pensar en coses com la mort. Ara ens hi hem vist forçats, sense voler-ho ningú, a contracorrent. Aturar i pensar. La mort sempre és tràgica, però encara més si és inesperada; més si és als vint anys, que són pocs, massa pocs; més si és teva, Joan.

El meu condol més sentit per a la família, pare, mare i germans.

Adéu amic.
Damià A. Verger

Foto: Más Fotos

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Formació amb títol Universitat del Sud de Califòrnia
Estomatologia general, Ortodòncia, Pròtesi.

Dr. Albert Font Juan

Colegiat en ortodòncia per la Universitat de Nova York

Dr. Albert Caballero

Implantaments dentals

IMECO · ASISA · SANITAS · MARENOSTRUM · NOVOMEDIC · PREVIASA

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)

Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

Bar Mercantil

Nova direcció

Lourdes Calafat

Tapes variades i entrepans

Plaça Creu, 23 • Tel. 65.07.27

07630 CAMPOS

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 · Campos A 10 Tel. 65.03.45

Noves pel·lícules de Gabriel Mayans

Aquestes festes de la Mare de Déu d'Agost com ja va essent gairebé tradicional, el campaner Gabriel Mayans ens ha donat a conèixer, amb la col·laboració de Sa Nostra, les seves noves incursions en el món de la creació de cinema-amateur.

És un treball que exigeix moltes hores i molta paciència el que du endavant amb els seus amics durant

el rodatge i, posteriorment una minuciosa tasca de muntatge que és ben comparable amb qualsevol filigrana artesanal. Enguany la projecció va tenir lloc en el Carrer Estret per estar el pati ocupat per l'exposició de l'OCB. El resultat fou una agradable vetllada on poguérem gaudir dels films «Essers del Silenci» un documental de natura, «Bruixes, bruixots i follets», un

curtmetratge molt ben ambientat sobre la superstició en la tradició popular mallorquina, el documental «Gregarada» i l'adaptació en el centenari de les rondalles del simpàtic «En Gostí lladre» on destacava la interpretació d'un jove actor campaner, en G. Ollers, que pot resultar continuador i exemple de la bona pedrera d'actors locals.

Mostra d'Artesania Campanera per l'OCB

L'Obra Cultural Balear de Campos va preparar per les festes de la Mare de Déu d'Agost una Mostra d'Artesania Campanera realitzada en ciment, marbre i fang. Hi varen participar tots els campaners que treballen en aquestes matèries aportant el millor de la seva creació artística. Aquesta exposició es va instal·lar al pati de Sa Nostra, el marc més idoni per aquests tipus de mostres. Els campaners que hi varen participar varen ser: Miquel Torres de Sa Teulera Can Benito amb el seu material de fang; na Maria Mas Guaita, l'empresa Vibrats Lladó (Miquel i Maties Lladó), i FAMCAR (J. Oliver) amb obres fetes amb ciment i Marbreria Ollers i Marbreria Adrià Bes amb les obres de marbre.

El pati de Sa Nostra va quedar d'aquesta manera ple d'artesanía feta a Campos. Es varen poder veure rentadors de cuina antics, piques de rentar, taules fetes amb ciment i marbre, rajoles de fang de tots tipus i colors, escales de marbre de diferents tonalitats, làmpades, vaixelles, saboneres... Tot aquest material és una bona mostra del bon fer que tenen aquests campaners dedicats a oficis artesanals. Enhorabona a tots ells.

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

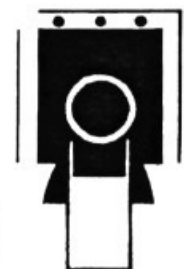
**botendències
biga...**

*Moda Home / Dona
Exclusiva Texans Caroché*

Major, 4 - Local D • Tel. 65.09.34
07630 CAMPOS

**BUGADERIA
TINTORERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • TEL. 65.25.27

✓ Festes passades, coques menjades

Exposició de cadires a l'Auditorium

Una exposició de cadires antigues es va poder veure durant les Festes de la Mare de Déu d'Agost a l'Auditorium. Organitzat pel Centre Cultural i amb en Miquel Ballester com a principal responsable d'aquesta mostra, es varen poder veure 84 cadires antigues de tota mena: des de l'austeritat més simple a cadires més recargolades. Hi havia cadires molt ornamentades, cadires de rebedor, cadires de vimet, cadires aplegadisses, cadires de barber, cadires infantils i cadires paridores.

Amb aquesta mostra s'ha pogut veure l'evolució que han tengut al llarg dels anys aquest tipus de moble i com fins en època molt recent no s'ha utilitzat el metall. La mostra també va oferir un disseny ben interessant fet per Joan Artigues.

9

Tremponada

Enguany per primera vegada es va celebrar a La Plaça de Can pere Ignasi pel grup Poble Viu una tremponada popular. Va estar amenitzada pel grup musical «Cap on anam» i es varen servir molts de plats de l'amanida més característica de Mallorca i tassons de vi.

GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

*Siguem generosos
i solidaris
donant sang.*

Pintures Recó

Tomàs Mas Salom

Vázquez Mella, 2 Tels. 650704 - 650205 CAMPOS

TRANSPORTS MESQUIDA

Ronda Catalunya, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Natació

Com cada any un dels actes més concorreguts de les festes, va ser la prova de natació i la mostra de natació sincronitzada. Tots els pares volen veure els seus fills nedar i es congreguen al voltant de la piscina per mirar en quina posició arriben. Hi va haver premi per a tothom i un poc de fred pels darrers que participaren.

Teatre Infantil

«El gran espectacle dels contes clàssics» a càrrec del grup Estudi Zero Teatre es va poder veure a la Plaça de La Creu. Els personatges més coneguts i representatius varen passar per davant els ulls de tots els nins que allà es trobaven. Les obres varen ser: Els Tres Porquets, Na Caputxeta Vermella, El Llop Ferotge, Hansel i Gretel, La Venta focs, En Joanet de Sa gerra, Sant Pere i La Bruixa Calixta. Va estar organitzat per l'Ajuntament i Sa Nostra.

10

Corregudes

L'acte més clàssic de tots quants es fan és sens dubte les corregudes de joies i pollastres. El dia de la Mare de Déu d'Agost es congreguen tots els nins per veure passar els xeremiers i córrer per guanyar una canya. Enguany també els padrins varen participar.

Val més la que guarda que la que cura (Del Previmet '96 de La Rambla de Campos)

Tanmateix! deu dir qualque veïnat, ben bé, que han asfaltat.

L'Ajuntament de Campos, és clar, diu que no en sap res. Aixímateix és gros que a La Sala tenguin barra de dimitir sense partir a ca seva i llevar-se el sou que tenen, principalment, els tres o quatre que comanden.

Enguany a La Rambla, que ve a ser una via de circumval·lació o variant de Campos pels qui vénen de Palma i se'n van cap a Felanitx, han asfaltat d'allò més modern. Un bon asfaltat i un anar en cotxe de mel, sí.

Pareix mentida que no recordin que aquest és un cau natural de l'aigua quan entra dins el poble per treure-la del poble i per dur-la a morir cap a l'avenc corresponent al Camí de Son Xorc.

I això que la torrentada de l'any 1989 és fresca i la de per allà endins a Osca (Biescas) més encara.

Prevenir i prendre consciència del respecte que mereix la naturalesa i el saber populars és tot u.

— Què passarà si hi ha fortes pluges?

No voldríem per res del món que passàs res, però encara que només sia una molèstia pels veïnats quan plou molt o que sia un maldecap per un que té un celler a tall de la voravia, l'Ajuntament n'és responsable, principalment, per no defensar els interessos i la realitat

del poble.

Si ha asfaltat en Joan o en Pau, Obres Públiques o la Junta del Port, m'interessa menys.

Pere Ollers Vives.

Estació de Servei Campos, C. B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

TALLER DE XAPA I PINTURA

C/ LLIBERTAT
CAMPOS

Tel. 65 21 19

Vibrats Lladó, C. B.

*Biques pretensades
Taulons de formigó
Gordineses, escales i forns*

Jaume I, s/n. - Tel. 65.06.75 - CAMPOS

El Mirador

Els nostres carrers: l'asfaltat necessita un repàs

Crec que la foto és prou eloqüent: tots ho podeu comprovar, al Carrer Costa i Llobera, entre el carrer Mestre Gomila i el carrer Cosme Prohens. El paviment del carrer roman de qualsevol manera ple de bonys i malplà. No és que Campos tenguí, pens, uns carrers difícils de mantenir, ben al contrari, són amples, plans, com tot el poble i l'únic que s'ha de vigilar d'aprop és l'aigua i l'asfalt.

Està clar, em diran a La Sala, que no asfaltaran ara que anam de síquies a balquena. Veritat, si una vegada acaben les obres, véssim que van asfaltant els carrers malmenats per les síquies, un cop fetes totes les feines, com ho han fet a molts altres pobles de Mallorca. Qualcun sense cap contribució especial.

A més a més, hi ha casos que no poden esperar com el de la foto. No sé si haguéssim aguantat tant el carrer Sant Julià, el carrer Major o el carrer Galatea, per citar-ne un parell. I és clar que tots els campaners pagam impostos.

Per acabar, ja que parlem de carrers, assenyalar que una greu mancança de la Vila, és un enllumenat digne.

El Mirador

Fàbrica
Pretensats

Morters
per a
façanes

Masquait S. L.

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPERES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32

FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Matisos
GALERIA D'ART
*Obert cada dia inclòs festius
de 19 a 23 h., i a hores
convingudes*

Avda. Primavera, s/n.

Tels. 65.50.98 • 65.01.96

COLÒNIA DE SANT JORDI

Sa Joieria

Argenteria i Relotgeria

Carrer Major, 4 - Local B • Tel. 65.23.78
07630 CAMPOS

**RISTALLERIA
PERELLÓ**

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1

Tel. 65.00.95

07630 CAMPOS

Es Jai de La Sala

Es Trenc segueix donant quefer

Darrerament el Batle comença a tenir relacions «internacionals», és a dir, entre Campos i Palma. I el Batle fins i tot diu que conversa amb el Ministre, perdó, Conseller de Turisme, un tal, González Ortea, (aquest sí que ho pareix extern) del tema de la neteja de les platges de Campos, principalment, l'anomenat i populós Es Trenc.

Ara a Ses Salines no el varen convidar i se va posar d'un malhumor d'elefant. Pel que es veu la reunió oficial de 26 d'agost va ser a terme estrany i sota el lideratge del Conseller i dels Hotelers coloniers. Els hotelers es queixaren i fort de la neteja d'Es Trenc. Mai no s'han posat en clares les coses d'aquesta platja i a Campos ho sabem bé. Ningú s'explica que no estigui neta una platja amb tants de bars i xibius, que dóna un dineral que fa por (a segons qui) i que a més a

més, ara s'havia contractat la seva neteja. Què passa amb els nostres doblers, Mestre Andreu?

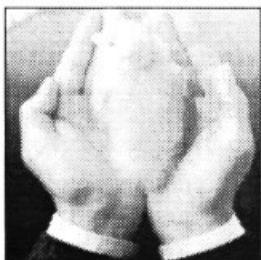
D'aquí que tot cau damunt Campos i el Batle que juga no

sabem ben bé a què. Si no vos fermau ses sabates, mestre...

Es Jai de La Sala

POSI LA SEVA
SALUT EN LES
MILLORS MANS

ET
MEREIXES
EL MILLOR

Si desitja sol·licitar més informació,
ens trobarà a:

MARIA MIQUEL NADAL
MIQUEL OBRADOR LLADÓ

C/. Santanyí, 15 - Tel. 65.04.01 • CAMPOS

ASSEGURANCES EN GENERAL

PREVIASA
ASSEGURANCES

Conegui els avantatges
que tenen les
assegurances de salut
a PREVIASA.
PER QUÈ NO LES TÈ
VOSTÈ?

SANELEC INSER C. B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT

CLIMATITZACIÓ

REPARACIÓ I MANTENIMENT

DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES

MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

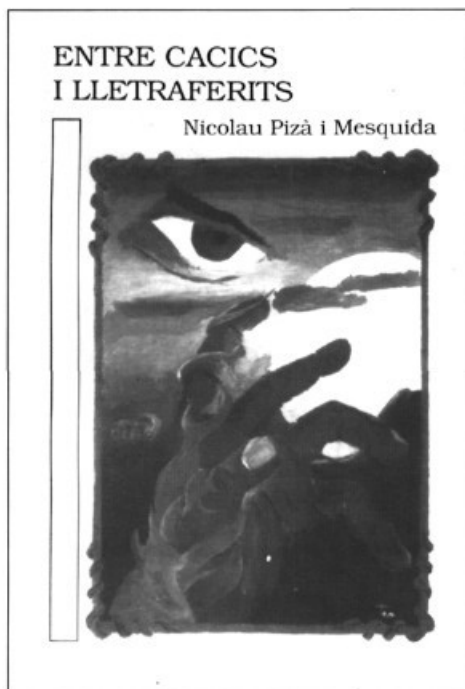
Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73

Carrer Major, 34 • CAMPOS

**NICOLAU PIZÀ MESQUIDA,
ESCRITOR DE TEATRE**

El campaner polifacètic (fou entrevistat a Ressò fa temps) Nicolau Pizà i Mesquida va treure una obra teatral editada el 1993, impresa a la Impremta Roig, amb una suggerent Portada d'en Tomàs Clar Ayarte. Sota el títol expressiu *Entre cacics i lletraferits* s'hi enclou una obra, que ara hem descobert, i que mereix la nostra atenció. Té dos actes, «drama de l'esperit» en diu l'autor i hi ha també dues cançonetes amb la seva lletra i música, desconeixem si pròpies també, la qual cosa seria ben possible.

De l'obra només podem dir, fora d'una crítica literària profunda, que ara no escau, que té un marcat to històric i irònic que seria, tal volta amb adaptacions, no ho sabem, molt apte per al Teatre del gran públic que agraeix i exigeix una rialla al pati de butaques.

**PUBLICACIÓ SOBRE GOIGS
DE MN. JOAN ROIG I MONTSERRAT**

Sota el títol *Els goigs dels poetes insulars de la Renaixença ençà*, imprès a Tarragona a l'Impremta Virgili, va publicar el 1994 Mn. Joan Roig, de Sa Impremta, el capellà campaner, resident des de fa anys a Tarragona, avui amb responsabilitat pastoral a Ulldemolins.

Val la pena rescatar l'obra de l'oblit, primerament, perquè formaria part de tota bibliografia campanera que es precii (que roman per fer i seriosament) i també perquè l'obra, editada molt pulcrament, conté peces gogístiques de valor literari i a més a més sentimental, com per exemple, la de Mn. Guillem Bennàsser Vanrell, capellà campaner també, dedicat a l'avui Beata Sor Francinaina, aleshores, Serventa de Déu, escrits devers el 1931.

D'altra banda, del que coneixem, és l'únic recull de goigs d'autors insulars i, a més, intenta fer-ne una introducció sistemàtica amb catalogació prou clara. Tot un encert de Mn. Roig, que, en tot cas, precisarà més envant de les anotacions i ampliacions que pugui fer arran de noves troballes. Apart adjunt amb el llibre

vénen 4 làmines que reproduïxen altres tantes de goigs antics, molt bellament impresos.

LLIBRE DE POESIA D'EN JOAN POMAR MIR

De recent publicació, imprès a Campos, a Impremta Adrover, titolat *De jove a pare, instants de vida i versos* és un recull de l'obra potètica d'en Joan Pomar Mir, que s'ha llançat a la seva primera publicació. Recull primerament un grup de poemes *Set amb set* premiats l'any 1973 a la II Festa del Llibre de l'extingit Club L'Estel. Després tenim 13 poemes sota el títol que dona nom a l'obra i 4 sota el títol *Les quatre estacions*, recordant Vivaldi. Al marge de fer-ne comentaris més detallats pels qui pertoqueu, diríem de la poesia d'en Joan Pomar que resulta molt vivencial, existencialista, en qualche moment, molt arrelada a Campos. Amb inspiracions clarament del traspassat Huguet s'endinsa en el llenguatge més planer, més nostre, per dir les coses més humanes i més eternes.

Estam d'enhorabona, en definitiva, veient enfilem un poeta campaner: llegiu-lo i gaudiu-lo.

Projecte Home: «La responsabilitat de la solidaritat»

Són paraules aquestes que manlleu al President Matas que el passat 24 d'agost escrivia a tots els diaris en motiu de la gala benèfica que s'havia de celebrar, amb la finalitat, don per suposat, de mostrar un suport públic i ferm a la iniciativa contra la droga del Projecte Home. Aquest programa i institució està fortament lligat al Bisbat de Mallorca. Dirigit per un capellà, Mn. Bartomeu Català, el qual, sempre que pot, parla clar sobre la droga. Cada vegada tots veim més obertament (abans era un tema tabú) que la droga com molts és un problema de malaltia profunda humana i social. Quan una persona s'enfonsa d'una o altra manera (potser una desfeta familiar, una mort, una crisi amorosa, una brega, un malentès, un patiment exasperant, una marginació...) cerca i es tira de cap allà on pot oblidar, estimar, tenir plaer. Basta una ploma per fer tombar el plat de la balança cap al món de l'evasió fàcil, innòcua al principi però fatal a mig camí i letal al final gairebé sempre.

Avui els pares estau preocupats pels vostres fills i, com sempre, pels mals d'avui (sempre n'hi ha haguts).

Voldria que tot just iniciat el curs nou, emprenguéssim tots una lluita decidida contra la droga, a Campos. Aquesta tasca comença per reconèixer la malaltia social i humana. Segueix en «la responsabilitat de la solidaritat»: una forma moderna i laica de dir el que els cristians fa estona que ens predicam uns als altres (i tan

— La droga l'hem d'aturar entre tots i des de cada família.

poc practicam): el manament de l'estimació, sincera, oberta i real. Si agafam el fulletó de consells pels pares contra la introducció de la droga als seus fills veim com els més anomenats són conèixer els fills i dialogar amb ells per comprendre'ls i fer que se sentin estimats, si més no, apreciats.

Davant iniciatives eclesials com el Projecte Home de la nostra Diòcesi un no pot sinó treure's el capell. Ara, no bastaran mai centres ni serveis si no hi posam entre tots el nostre granet d'arena.

S'Esquella.

Servei i Venda

Rafel Pomar

Historiador Talladas, 9
Tel. 65.07.83 - Fax. 65.22.58
07630 CAMPOS

PISCINES I REFORMES S'AIGUA BLAVA

- Construcció de Piscines i Aljubs, sistema de formigó "Guintado".
- Construcció de Pistes de Tennis, Sistemes "Tennis Quick"

ANYS D'EXPERIÈNCIA AVALEN EL NOSTRE SERVEI

Carrer Eivissa, s/n. • 07630 CAMPOS

Tel. Mòbil 908.63.16.58

Cristalleria CAMPOS C. B.

Joan Oliver Bordoy

Pere Ferran Vaquer Silvar

**Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20 • 07630 • CAMPOS**

Sant Blai: Projectes i realitats Festa del Crist de la Salut i nou jardí de Sant Blai

El primer diumenge de setembre, festa del Crist de la Salut es va concelebrar l'eucaristia pels preveres Ollers, M. Mas Vidal, Jaume Mas (vingut del Burundi) i el nostre Rector Gabriel Reus. Fou dia de primeres Comunions, dia de visita al Crist de la Salut, de pregària, d'acompanyament a l'estimada imatge en la tradicional processó per dins el jardí de flora mediterrània. Per ventura l'any que ve es pugui allargar la processó pel nou jardí. Ben segur que l'ombra dels fassers encara no cobriran del tots, però si van tan bons com ara tendran un metre d'altària i ja faran planta de bon de veres.

Tots els qui foren present a la festa o simplement els qui passen poden veure la grandària i bellesa de l'espai. Desitjam que sigui del gust de tot el poble ja que es pretén que sigui pel servei dels feligresos ja sigui per festes socials, familiars, del poble, trobades, etc, etc. I els nins podran passar-ho d'allò més bé amb els jocs mòbils i educatius que s'espera muntar-hi.

Els costos són saladets, només els fassers costen 25.000 pts cada un, inclòs la sembra, instal·lació del rec i treballs de cullera, però així i tot direm que surten ben econòmics donada l'altària que tenen. El lloc s'ho mereixia, no convenia fer una cosa passatgera i d'aquí a uns anys lamentar-ho.

Esperem que la mà de Déu ens ajudi a veure-ho ben acabat que segur es farà realitat amb la col·laboració generosa dels campers.

Fotos: Tomàs Mas

M. M. amiga de Sant Blai

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc...

Ctra. Campos Llucmajor, Km. 1 - Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

SERVEI DE TAXI

BARTOMEU CANTALLOPS

Servei de rehabilitació

Carrer Petra, 9 - 1er. - A

Tel. 65.03.76

07630 CAMPOS

Tel. Mòbil 908.73.26.79

Fe d'errades de l'anterior número

Tornam publicar el poema del poeta santanyiner Antoni Vidal Ferrando que al número especial d'homenatge a Damià Huguet va sortir amb la mancança d'un vers per un error de transcripció. Llevant-li, aquesta errada nostra, sentit al poema

A la manera de Damià Huguet.

In memoriam.

El sol de fems de bístia ja no té aturall.
Els guarets callen. Cel de fures que fan vega
de figues sacallones. Cap alba, cap resposta
que ens faci entenedor, malbé aquest desfici
sota els garrovers negres, bords, inhospitalaris,
on la cugula té set i cauen els giscos
dels virots, tots els nostres laments incontenguts.
No aturarem el vent que dilacera i diu
amb quin ferro ens han clos les drecceres, els somnis
d'escumes, l'horitzó de llimones i arcàngels
quan les teves ninetes, ubèrrimes de verds
persiana i sal grossa, s'han apagat per sempre.
Ni escoltarem més l'eco humil de les paraules
antigues del teu poble del sud, on l'estiu
floreix la taparera sobre les parets seques,
sense evocar tavernes amb tertúlia i joc,
on mataves les hores i el vici del tabac.
Cansat de tant de trull i de parlar del preu
dels bous, de les ametles, d'enyorar paradissos,
te n'has tornat a Rímini; i sobre la coberta
d'algun dels transatlàntics d'Amarcord que naveguen
espipellant la costa, solemne, escardalenc,
bevent cassalla, has fet l'última singladura.

Antoni Vidal Ferrando.

Fe d'errades

A l'article aparegut de Joan Pomar Mir a la Revista Homenatge a Damià Huguet hi apareixia un error que volem subsanar per donar el vertader sentit a les paraules de D. Huguet i que l'autor reproduïa. Sortia la paraula «blancor» i havia de ser «blavor».

«Els versos mai no sobren i molt sovint manquen per testimoniar la gratitud profunda de l'home que alena davant la mar, i vol encara més blavor...»

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ
FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 - 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

Llúcia Ferrer Horrach, de la botiga «ES PUNT»

Na Llúcia té 70 anys i continua estant en actiu amb el seu caràcter dinàmic que li fa estar sempre ocupada. Tots la coneixem com la madona d'«Es Punt», la tenda de confecció de senyora del carrer Creu, molt a prop de la plaça on es fa el mercat. Es considera una dona no massa diferent a les de la seva edat, però té una vitalitat i un entusiasme per la feina que la fan estar continuament d'un lloc a l'altre.

Li agrada molt tot allò que està relacionat amb el món de la moda, al qual s'ha dedicat tota la vida, primer com a modista i després com a empresària.

Enguany el seu negoci compleix 25 anys el proper mes d'octubre, així que hem aprofitat aquestes esdeveniment per anar a parlar una estona amb ella i saber com duu la seva feina vestint tots aquests anys bona part de les dones campereres.

— Com vàreu començar aquest negoci?

— Això ho vàrem començar nosaltres fa 25 anys, per Sa Fira d'octubre. Vàrem posar la tenda ja que teníem en aquells moments la fàbrica de Gènere de Punt. Venia moltíssima de gent a fer-nos encàrrecs i ens destorbava, així que vàrem pensar d'obrir una tenda per atendre millor al públic.

Vàrem obrir una tenda aquí i en els pròxims mesos n'hobrírem una

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

altra a Manacor. Totes dues estan en actiu, tenc unes al·lotes que estan preparades. Hi ha una evolució molt grossa de moda, però crec que som professionals en aquest aspecte i les coses més o manco marxen bé.

— A quin tipus de roba vos dediqueu més?

— A roba de senyora. Únicament tenim pijames d'home per aquella senyora que compra un pijama al seu home o fills pels Reis, però no tenim lloc suficient per tenir roba d'home.

Hem de tenir en compte que tenim: corseteria, llenceria, bany (que és molt important per a nosaltres) i confecció. Són massa seccions i no tenim més lloc.

— La botiga de Campos i la de Manacor són ben iguals?

— Són iguals, tenen el mateix gènere. Ho rebem tot aquí, na Catalina ho marca, totes les factures vénen a Campos... Tot és ben igual, el que passa és que a Manacor venem com 4 ó 5 vegades més que a Campos perquè allà tenen més habitants.

— A que vos dedicàveu abans de posar la botiga?

— Jo de jove era modista. Quan em vaig casar el meu home tenia la fàbrica de Gèneres de Punt muntada, vàrem continuar amb la fàbrica i jo em vaig seguir dedicant a la modisteria una bona temporada, tenia un taller de 7 o 8 nines. Vàrem haver de deixar el taller perquè la

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

Especialitat en Paella i Peix

Es Murters, s/n. • Ses Covetes (Mallorca)
Tel. 64.09.64

✓ Fent una volta per la vila

fàbrica ens va absorbir.

Quan vàrem deixar la fàbrica em vaig quedar amb les tendes, que ja teníem.

Jo faig les compres, el meu home duu tota la comptabilitat, també faig els arreglos, em preocup de tot.

— Ens podríeu parlar de la fàbrica de punt?

— El meu home va començar amb molt poca gent, i vàrem arribar a ser 72 persones que feien feina. Vàrem tenir la fàbrica a ca nostra, però no teníem espai suficient per la maquinària que teníem, només teníem tricotoses, i després, quan vàrem comprar el local nou vàrem fer una societat. Les coses no varen anar bé i ho vàrem deixar.

Fèiem gènere de punt, només confecció de senyora i alguna cosa d'home. Teníem una fàbrica molt ben muntada, fèiem el gènere molt ben fet, veníem per tota Espanya: Sevilla, Madrid, Canàries..., teníem molts de representants. El meu home es cuidava de la part administrativa i jo me'n cuidava del modelatge, dels colors... Cada any anava

a França a veure el Salon de la Malle, per febrer, i viatjava molt a Barcelona per agafar idees. Fèiem una feina molt ben feta, encara hi ha gent que duu jaquetes fetes nostres i ja fa més de vint anys que no existim.

— Quina és la feina que feis actualment?

— El primer de tot comprar. Abans anava a les fires, però ara vénen representants i t'atenen individualment a un hotel amb models on pots triar més tranquil·la, és una cosa més personal. Actualment faig també els arreglos de confecció perquè m'agrada molt cosir. Viatj molt ja que d'anar molt a Palma, qualqu vegada a Barcelona, a Manacor a ajudar un poc. Hi ha molta feina.

— Quina és la vostra clientela?

— Tenim de tot. En bany tenim tota la joventut, i en corseteria també. En confecció ens dedicam més a aquesta senyora que vol una peça de vestir bona. Volem servir molt be el client, comprem a fàbrica i si hi ha una reclamació l'atenem.

Hem sentit que a Campos s'ha de crear una Associació de Comerciants...

Sí, de PIMEM. Jo he estat una gran col·laboradora de PIMEM i sempre he rebut molt bon servei, fa anys que hi estic associada.

L'any passat varen fer la primera reunió a fi de començar aquesta associació que a tots els pobles ja hi és. Abans als pobles els tenien un poc abandonats però ara s'han adonat que els pobles són tan importants com Palma, som més socis dels pobles que de Palma.

Jo som vocal de la junta directiva. Ara depenem de Manacor, encara no tenim oficines aquí, però crec que a la llarga n'arribaran a posar perquè hi ha més de cent socis a Campos: fusters, ferrers... Crec que ha d'anar bé perquè tens un advocat si l'has de menester, assessoria fiscal i laboral..., i per mitja de PIMEM pots demanar prestecs amb unes subvencions molt bones que

>>>> Segueix >>>>

Gestoria
ADROVER

TRAMITACIONS I ASSEGURANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.27.01 • Fax 65.27.00

PNEUMÀTICS I SERVEIS **PALENZUELA**

ESPECIALITAT EN PNEUMÀTICS I EQUILIBRATS DE
TURISMES, CAMIONS, 4X4,
INDUSTRIAL I MOTOCICLETES

Carrer Manacor, 2 - A - baixos Tel. 65.00.13
07630 CAMPOS Particular: 65.11.65

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria,
Ceràmica Mallorquina

Carrer, Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

s'han d'aprofitar. A tots els pobles de Mallorca funciona molt bé.

És necessari anar junts, els empresaris s'han de reunir i han de conversar perquè és molt bo. Avui hi ha més unió entre els comerciants que antigament. Jo ho veig molt bé.

— **Hi ha bona relació entre els comerciants de Campos?**

— Hi ha una bona relació. Quan vàrem fer la desfilada a favor de l'Associació contra el Càncer hi va haver més unió perquè ens vam haver de veure més i va anar molt bé.

— **Sempre heu estat relacionada amb el món de la moda?**

— Sempre. És el meu món. Ho faig perquè m'agrada, sinó no ho faria. M'agrada molt el tracte amb la gent, sortir... Jo ja sé allò que es durà l'any que ve, sé la moda que ve.

— **La gent ha canviat en la manera de vestir?**

— La gent va més còmoda. La gent compra menys però ho compra més bo, perquè saben que és més rentable.

— **Vesteix diferent la gent de Campos de la d'altres indrets?**

— A Campos els dies feiners la gent no es vesteix, jo hi veig una diferència amb la gent de Palma i de Manacor. Però avui es vesteix tan informal que pots anar així com vols, tot s'usa.

La moda l'ha d'acceptar cada qual segons la seva manera de ser.

— **Què és l'elegància per a**

vós?

La sinceritat és molt elegant. L'elegància neix amb la persona. La persona es destaca bastant per la manera de vestir.

Per a les dones la moda és importantíssima.

— **Quines aficions teniu?**

— No tenc gaire temps. Francament no em sobra temps.

M'agrada llegir, també m'agrada molt mirar revistes per estar informada de la moda. M'agrada molt la vida familiar, nedar i la jardineria.

— **Teniu res pensat per celebrar el «25è Aniversari» de la botiga «Es Punt»?**

— Serà de cara al públic. A partir de Sa Fira fina a Nadal donarem paperetes per una rifa de 4 premis de 25.000 pessetes cada un, amb gènere a triar que se sortejarà a final d'any.

Al públic l'estim molt. Tenim clients que venien a comprar les mares i avui vénen les filles.

Anteriorment la mare no podia dur la mateixa roba de la filla ni la filla la de sa mare, actualment venem la mare i la filla juntes, s'han acostat les maneres de vestir, la gent major s'ha modernitzat en el vestir.

— **Quina època de l'any veniu més?**

— A l'estiu venem molt la prenda de bany i els seus complements. Estam molt especialitzats en bany, tenim moltes marques amb models diferents.

Tenim molts clients de Palma que estiuegen a Sa Ràpita o Sa

Colònia, qualche estranger... També ve gent d'altres pobles: Porreres, Santanyí...

Els dissabtes és el dia de la setmana que es ven menys i el dilluns és el dia més bo, ve gent que el cap de setmana ha passat i ha vist l'apadorador.

— **Quins avantatges té comprar al petit comerç?**

— Té una atenció molt personal i molt humana que no té una gran superfície.

— **Voleu afegir res més?**

— Donar les gràcies a Ressor per l'oportunitat de fer aquesta entrevista i també donar les gràcies al públic, que gràcies a ell estem aquí. També dir que estic molt contenta de totes les dependents que he tingut. A Manacor sempre he tingut la mateixa, en canvi a Campos han anat canviant, totes s'han anat quan s'han casat i han tingut fills. La primera va ser la Catalina Amengual, després na Sebastiana Nicolau, na Ventura, na Maria Bonet, na Maria Nicolau, na Joana Clar i na Catalina Nicolau que està actualment i ja havia estat aquí de fadrina.

Desitjam que pogueu continuar molts d'anys mantenint la il·lusió de la vostra feina al cap davant de la botiga «Es Punt» i que celebriu el seu 25è aniversari amb el públic al qual estimau. Molts d'anys!

*Antònia Sitjar
Núria Vives*

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. · Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

Ressons d'En Damià Huguet

Encara que va passant el temps, els dies, les setmanes, la pèrdua del nostre col·laborador més incansable i més assenyat, el poeta i escriptor Damià Huguet, continua essent motiu de contínues mostres i notes de reflexió.

Aquí i ara, reproduïm íntegre un acudit i escrit del periodista Joan Pla, habitual del Diari de Balears, una nova esperança pel nostre futur. I també un article de Lluís Maicas aparegut al mateix Diari.

Lluís Maicas

Dos poetes

Agre mal glop aquest juliol quan ens pensàvem que la moira

Àtropos debanava canyissades de claror sota el figueral i era ajudada a l'aguait, amb el trinxet esmolat al barram, destra en taller el tel de ceba que ens separa de l'altre costat del mirall. Damià Huguet primer i Miquel Àngel Riera després, coneixedors ambdós del sentit i del significat literari de la mort i estimadors apassionats de la vida, avisats però no vençuts ni acovardits, deixaven aquesta estimada terra de call prim i de pletes plenes de paraules per envestir l'ineluctable viatge, primerenc en tots dos casos, que no els deixà acabar la seva obra

✓ Mai, cap dels dos, no volgué ser mestre ni exemple, però ho varen ser, malgrat la seva voluntat, per als més joves que s'hi acostaren a través de la lectura

més valuosa, font d'altres obres més a l'abast i coneixedores mitjançant la paraula tendra i precisa dels seus versos, el testament dels seus escrits. Amarga glopada de fel aquest estiu de calors intermitents, de vessa sota els tamarells que regalimen suors olioses, de tenasses que allarguen la vida per sobre la blavor d'aquest Mediterrani cult i ric i divers que els impregnà. Homes que conraren la literatura en un

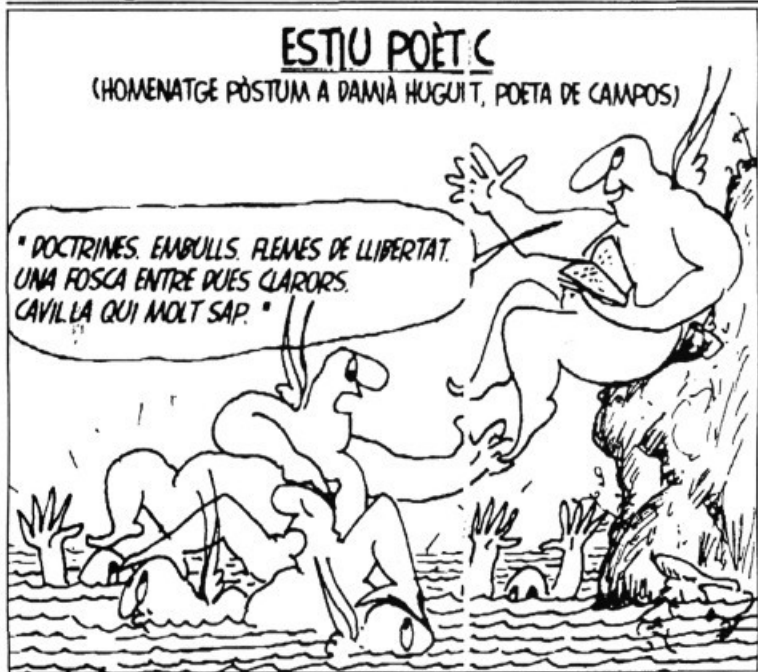
roquissar aspriu, vitals amb la força del discurs coherent, segurs i plens de dubtes, amb l'objectiu d'expressar i transmetre sentiments i d'entendre l'esfilagassat sentit de la vida. Agitadors de la part forana cultural i de la literatura amb la seva discreta, però ferma i tenaç actitud i les seves activitats generadores de coneixement i divulgació. Mai, cap dels dos, no volgué ser mestre ni exemple, però ho foren, malgrat la seva voluntat, per als més joves que s'hi acostaren a través de la lectura.

Conhort encara de saber que els poetes mai no moren. Deixen, als seus llibres, la llavor del sementer perquè hi brosti l'esperança.

Lluís Maicas, escriptor

21

♦ Els Angelots d'en Pla

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SE'N

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
16.01.00 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)

Obrin el camí de na Voltora, de nit, amb una pala

El mes passat informàvem de les diferents postures que es varen presentar davant el tancament del camí de na Voltora. De llavors ençà hem sabut més coses.

Un veí de la zona ens va contar que dia 11 de juliol, a les tres i quart de la matinada es va despertar per mor d'un renou de motor. Guaità per la finestra i observà com un tractor proveït d'una pala mecànica es carregava les voreres posades per l'Ajuntament i tornava obrir el camí, però no va ser a temps a identificar-ne la matrícula. L'endemà dematí mateix el portell va tornar ser tapat per la brigada municipal, aquesta vegada, sense reconstruir la vorera, sinó col·locant-hi unes pedres grosses que hi impedièren l'accés.

En el moment de tancar l'edició d'aquest número, però, el pas ja tornava ser obert, ja que degut a moltíssims intents de passar-hi i a l'arrabassada d'algunes pedres, s'hi ha aconseguit practicar un buit el suficientment ample perquè hi pugui tornar passar tothom qui vulgui.

La polèmica està servida. Per una part el grup de veïns que el voldrien definitivament tancat al trànsit i que troben que l'Ajuntament no ha actuat amb la contundència que pertocaria. Per l'altra, els banyistes que es queixen que se'ls impideixi el pas. Enmig de tot l'Ajuntament i la Demarcació de Costes. A part hi resta la incògnita de la identitat del responsable o responsables de l'obertura del portell amb el tractor.

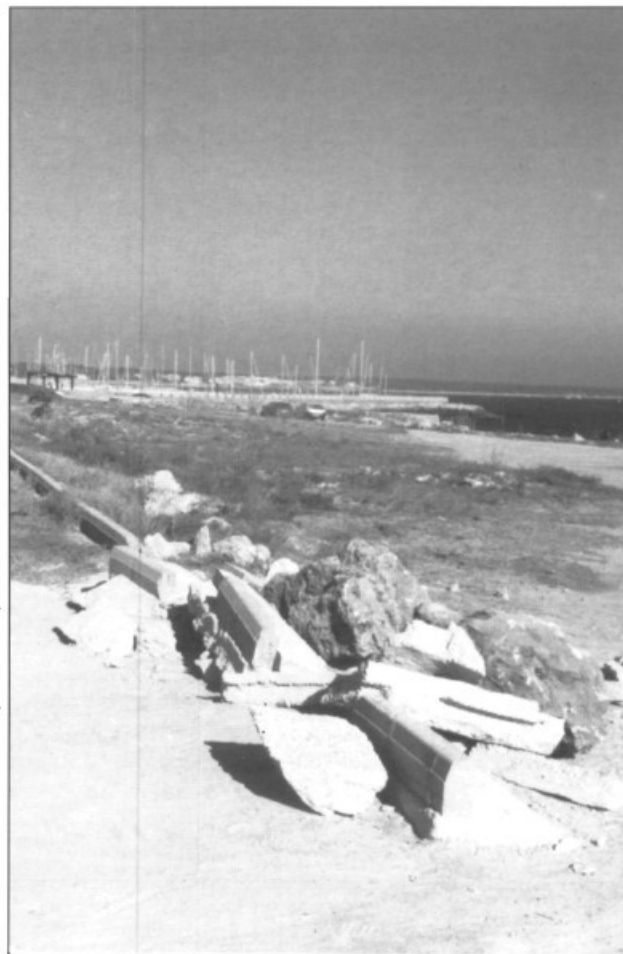

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Jaume Lladó

— Una imatge del camí de la discòrdia.

Mereixeu sortir

Com a testimoni d'un estiu agitat gràcies a les vostres consciències, mereixeu ocupar un espai i un lloc a la nostra Revista, si més no, perquè la gent i els camperers sapiguem quins han estat els diputats, per ventura entre d'altres, del Partit Popular que han aguantat l'envestida del sector més intransigent i més conservador del partit, quins són els Diputats que, han posat un poc més amunt el llistó de la política autonòmica: Joana A. Vidal Burguera i Joan Marí Tur.

Foto: DM 16.08.96

A Joan Martínez, Joanet per als coneguts, l'amo En Joan per a mi

Pareix mentida els que ens passa als humans, un dia ens veim, l'altre també, i l'altre i l'altre i l'altre, ens feim amics, i d'un dia a l'altre, ja està, s'ha acabat, no ens veurem mai més.

Ja en varem parlar una vegada, vos en recordeu?

Després de servir-vos cada dia, com tots els clients que compartíem els dematins, en Jaume, en Simon, en Pau, en Rafel..., etc, després de veure-us dia sí, altre també, ara me n'adon que vos apreciava més del que jo creia.

Avui se m'ha ocorregut escriure un parell de coses de vós; el que record més era el vostre sentit de l'humor i les discussions que teníem, ara de política (trobàvem que els polítics són la raça humana més benicita del món), ara de futbol (maldament ho negàssiu, éreu més del Reial Madrid que el seu propi President), ara de menjar (amb això ningú no vos guanyava), ara de cerveses (vós dèieu que la millor era la «Bass» i jo la «Warsteiner») o de cinema (no em vàreu arribar a mostrar «aquelles» pel·lícules, eh?)

L'amo en Joan, pels qui no el coneixien, era baix, de caminar molt pausat, els cabells blancs i el cos molt

gruixat, la cara ampla i duia gaiato (de vegades), tenia les mans molt petites i sempre venia amb un mobilette; duia una medalleta al coll i quan xerrava tothom el sentia.

Record que un dia em va contar que abans de jubilar-se va anar al metge, i el metge el va veure no gaire bé i li va llevar tot menys la feina.

I un altre dia em va dir: «Miquel, si fas camisetes de propaganda me n'has de donar una, perquè a jo sempre em mira la gent... bé (continuà, dient) em miren encara que no dugui propaganda».

I no es podia casar perquè tenia un problema molt greu... deia «m'agraden totes les dones».

L'amo en Joan, no menjava... devorava, passava gust de menjar, un pa amb oli, un frit de sang, tumbet, llengua no «perquè llavors xerr massa», deia.

Així era l'amo en Joan, menjador i simpàtic, discutidor, bon allot, xerrador i agut... L'amo en Joan, Joanet, aquí un amic, allà segur que un àngel.

M. F.

Els Retalls pressupostaris del Govern arriben a l'Institut de Felanitx

Els retalls de la despesa pública afecten negativament i directament la qualitat de l'ensenyament a l'Institut de Felanitx.

L'impacte més acusat d'aquests retalls és l'augment del nombre d'alumnes per aula. A la Secundària Obligatoria passen de 30 a 33 als grups ordinaris i de 25 a 28 als grups amb alumnat d'integració. Evidentment, aquest fet provocarà una disminució de l'atenció que el professorat pot dedicar a cada alumne/a.

Per altra part, s'han suprimit els desdoblaments que es feien a les àrees de llengües estrangeres, ciències naturals i física i química. El desdoblament és una partició d'un grup entre dos professors/es a una hora determinada per tal de poder fer conversació a llengües estrangeres o pràctiques de laboratori a ciències naturals i física i química.

A més a més, el professorat del Departament d'Orientació, a partir d'enguany ha de realitzar el mateix nombre d'hores lectives que la

resta de professorat, el que impedirà que facin reforç a l'alumnat amb més necessitats educatives com fins ara i que era la seva autèntica raó de ser.

El desenvolupament pràctic de la reforma sembla molt lluny de la seva finalitat teòrica.

*El Claustre de l'Institut
Mare de Déu de Sant Salvador
de Felanitx*

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

De repressions Feixistes i no Feixistes

En el número 83 de la Revista Resson apareix una col·laboració de Monserrat Alcaraz amb títol «60 anys de la repressió feixista, on és la vergonya?»

Sense dubtar gens ni mica de la bona fe de l'autor, ni de la seva capacitat intel·lectual (a alguna part de la revista he llegit o he pogut de veure que recentment ha obtingut Llicenciatura Universitària), trobo que dóna una visió massa simplista, partidista, subjectiva, d'una sola peça i fis i tot fanàtica dels fets que comenta, per cert molt agraït, que fa que resulti en certa forma ofensiu, sense dubte injust i gratuïtament inexacte, que és el que m'ha duit a escriure aquest comentari.

Considero a l'autor víctima de dues manacances: no haver viscut el que comenta, i trobar-se a una edat molt propensa a considerar les coses i els fets, o blanques o negres; a les persones, o «àngels» o «dimonis», o «dels meus» o «contra els meus». Sense matisos, sense gradacions, sense contrastos.

Com que no ha viscut el que comenta, es val d'opinions i referències, i segurament de persones de ses seves idees, ja que de ses des «camp contrari» no en vol saber res (del «innombrable» pareix que li fan oi fins i tot les monedes)

Quant a la qüestió de ser jove, ell no en té cap culpa (qui ho fos!) ni és cap defecte, naturalment; tots l'hem passat, i qui més qui manco, també ha vist el Món amb utopia, conviccions p'tres, romanticisme, i amb senti de justícia sense límits ni cruïres.

Ara bé: quan, sota aquests condicionants, no es matisen les idees, resulta que lo dictaminen condemnes no correctes, s'amollen impropis no justs i, ben segur, s'ofenen persones indegudament.

L'acumulació d'anys de vida, amb les experiències sufrides, duen a poc a poc a veure els esdeveniments i les persones d'una altra manera que en el principi, perquè es van llimant caïres i arestes, difuminant colors (gran diversitat de grisos entre el blanc i el negre), posant en quarantena moltes novedats i canvis, estant

disposat a considerar el punt de vista contrari.

Ens parla de «general innominable i ignominiós», de «llarga nit del franquisme», de «molta de por, molt de silenci, molta mentida, però molta injustícia i tirania». Per què no deixes que la Història digui la seva, fent inventari també (cosa que tu no fas) de les coses positives, perquè pens que qualcuna en va fer? O és que no va fer res bé? Va ésser un monstre «integral»?

Crec que l'error que tens és no tenir en compte allò de l'home i la seva circumstància. No tenir en compte el context històric del moment, les circumstàncies de temps i lloc. Per així camí que has emprat i amb el criteri monolític que exposes, no m'estranyaria que també declarassis «innominables» els Reis Catòlics perquè no varen establir «menjadors escolars» o a n'Atila perquè no va implantar la «Seguretat Social».

Perquè el context de S'Alçament és que s'havia arribat a una situació de total anarquia, d'assassinats de religiosos, capellans i bisbes, d'incendis d'Esglésies i Convents, d'implantació d'una dictadura comunista, quan la Història ha demostrat clarament que hagués estat molt pitjor que la que dius dictadura feixista, perquè aqueixa almenys ens va deixar com a la desena potència industrial del Món, i a les portes de l'anomenat «Primer Món», i tots sabem a quin grau d'extrema pobresa, desmoralització i misèria han conduït les «democràcies populars» de darrera el «Teló d'Acer», més Cuba.

I si bé acceptes que «tant per una banda com per l'altra la violència és reprovable», immediatament anul·les aquest que pareix ésser una mostra d'objectivitat, quan defineixes les malifetes que es donaren a La Segona República com a «avalots incontrolats», front al que dius «tarannà de la Falange Española»... propi, dius, «d'una organització criminal»... «en el més pur estil GESTAPO». Definició que crec més que atrevida, injuriosa, i sobretot, molt, molt poc mesurada.

Parles, per tant, de d'«avalots incontrolats» com si es tractàs de quatre corregudes d'estudiants fent innocents manifestacions tumultuoses però inòcues. Jo no crec que puguin definir-se així els assassinats de capellans, religiosos, religioses, Bisbes i qualque polític (per exemple, Calvo Sotelo), ni els incendis d'esglésies i Convents.

I, si parlem d'assassinats, ja que cites els d'alguns campaners, et convendria saber, perquè pareix que ho ignores, que aquests fets abominables i reproables varen tenir lloc en els dos «bandos». Per desgràcia de tots, i com a expressió clara de que l'Home, sigui del partit polític que sigui, tenguí les creences que tenguí, té el suficient amb el més mínim pretext per treure a llum les més salvatges tendències ancestrals d'egoisme i crueltat. Siguí vermell o blau.

A un punt del teu escrit dius: «Mirat idò, amb un mínim d'objectivitat ètica i històrica». Crec que, efectivament, a aquesta qüestió l'has tractada amb un mínim d'objectivitat, tan mínim, que ni es veu. Seria d'agrair que una altra vegada emprassis s'objectivitat sense plànyer-la, amb abundància suficient. Perquè l'objectivitat vol dir veure les coses com són, llevar-se les ulleres partidistes, veure els defectes del contrari, però també les seves qualitats, sospesar unes i altres, i si es fa comparació amb «els nostres», també parlar una mica, i amb tot rigor, dels seus defectes.

Tu també dius: «una pregunta: algun d'aquests campaners s'havia apoderat de bé aliè, havia violat cap dret, s'havia desembutxacat cap pistola?», referint-te a els campaners assassinats. Jo et contestaré: segurament, no. I crida al cel la immensa injustícia que es va cometre contra aqueixes víctimes. Però tu no ets just quan ho plantejes així, com si fos un crim «exclusiu» de la «maldita dictadura feixista», de la «Falange-GESTAPO». Et puc preguntar, per posar les coses en el seu lloc; ses monges, es capellans assassinats a l'altre «Bando», s'havien apoderat de cap bé aliè, etc?

He viscut des del principi el que tu anomenes «llarga nit del franquisme»; i, naturalment, el que ha vingut darrera. I t'assegur que durant la «llarga nit» els ciutadans varen poder dur la vida quotidiana amb tota normalitat; amb molts pocs impostos, perquè no hi havia el despilfarro d'ara ni tants d'addictes d'es «pesebre» públic, s'aixecà una Nació devastada, contruint carreteres, hospitals, Escoles, etc; l'obrer va tenir un poder adquisitiu superior a s'actual; no hi havia inseguretat ciutadana, es servicis públics funcionaven millor que ara una carta urgent venia de Madrid amb un dia; ara hem d'acudir a una empresa privada per aconseguir-ho; si et robaven sols que fossin dues gallines, hi havia la Guàrdia Civil que t'atenia, vigilava i investigava; i ara no molestis si es tracta de més poc que un assassinat, el que no és d'estranyar si un assassí als dos anys, poc més o manco, ja té el «tercer grau» o com sigui, però ja surt en es carrer.

Ara bé, sí que és vera que llavors no hi havia cap de les llibertats fonamentals de la persona, del ciutadà, etc; opinió, expressió, associació,

manifestació, etc. I admet que això constituïa un atac a la dignitat de cada un des ciutadans espanyols, si bé era un tema que no desbaratava massa la «marxa» del ciutadà normal i corrent que no tenia curolles polítiques.

Ara, què tenim? Aquest aspecte de drets ciutadans ha millorat si bé no tant com pot parèixer. És cert que una marabunta de polítics professionals viven com peix a l'aigua i ells poden desenvolupar les seves vocacions «altruïstament» polítiques. Però front a aqueix avanç democràtic, tenim una forta inseguretat ciutadana, uns servicis públics catastròfics en molts de casos (especialment, l'Administració de Justícia). L'ideal seria la llibertat d'ara i la seguretat de llavors, però pareix que siguin incompatibles i que s'ha d'optar per una d'elles.

I, retornant a «la llarga nit», tal vegada el major defecte des franquisme va esser no donar pas abans a un Règim democràtic: però tenguem en compte que en política ningú mai «s'autoimmola». Es Poder és lo dolent; no el poder d'esquerres o el poder de dretes; simplement el poder. Què deia n'Aznar, quan era

oposició, dels papers del CESID?; i de les llistes obertes de candidats a les eleccions? i del nomenament de membres del Consell del Poder Judicial? I, què diu ara, que és Govern? I si en Franco no va amollar les riendes, què fa en Castro?

Oblidem, per tant, això de «monstres innominables» i altres «angeletes del cel». Ni tant ni tan poc. Matisem, sospesem, comparem, i siguem prudents a l'hora de qualificar. «En todas partes cuecen habas i en mi cas a calderadas».

L'únic, per tant, que no puc admetre del teu escrit, i no és poc, és que just pintis una cara de la moneda, i s'oblidi de laltre. Dius veritat majorment (no en tot), però no tanta la veritat. I això no és correcte ni just.

Andrés Adrover Rigo
D.N.I. 41.220.384

Ciclos Serra

Reparació i Venda

Provença, 1 • Tel. 65.00.85
07630 CAMPOS

Motor Ocasíó Campos, S.L. C O M

COMPRA - VENDA de Vehícles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax. 65.24.22
07630 CAMPOS

CAMPOS

Escola de Formació Vial

Carrer Plaça, 24 • Tels. 65.29.29 • 908.43.52.33
07630 CAMPOS

es punt

En el nostre 25è aniversari
gràcies per la vostra col·laboració

Creu, 2 • Tel. 65.03.46
CAMPOS
Joan Segura, 5
MANACOR

Diari de Balears, una passa de gegant

Diari de Balears

● **Part Foranà**
ESTELLENCES
L'Ajuntament
estudia posar la
centralització urbana
un 100 per cent

● **SOLER** El poble
claman més ajuts
per a
infraestructures

● **ETA, BUNYOLA**
Ambició pla
municipal per a la
recuperació del
patrimoni

● **INCA** Processos dels
veïns per l'insistent
cobrament de
multes de l'IBRA

● **MONTÚO** El MEC
assumirà les obres
de reforma de
l'escola

● **SANT LLORENÇ** El
PSM claman la
més tolerància del
servei d'abastament
d'aigua

● **SANTANYI** El
Govern aplicarà
una fiança als
liqueters

● **Crònica negra**
L'advocat del
director de l'escola
de Consell diu que
l'assassinat sense
proves

GAUREXI DE LA SEVA TERRASSA TOT L'ANY

Unió Democràtica dóna suport a Soler per fundar un nou partit

Unió Democràtica de Catalunya, més de 100.000 afiliats a la Generalitat, ha donat suport a Cristòfol Soler per crear un partit nacionalista a les Balears. La formació que lidera Duran i Llimona està disposada a fer ho tant a l'execució com a la gestió de la direcció del PP després del congrés o si la seva actuació no s'ajusta. L'objectiu seria entrar, perquè Soler, reelegit a l'alcaldia, que que va dirigir la creació ideològica no gaire allunyada de les del món de Puig.

L'executiu pot acceptar l'oferta en funció dels resultats del congrés regional

El soler
Grossi: «Que Anguila defensi la república és una obvietat que no té res de nou»

El soler del club náutic del Molinar estudien un projecte que preveu triplicar els amarradors

Esports
L'At. Balears somnia amb una ciutat esportiva de 490 milions

Tot Porreres celebra el triomf de Joan Llaneres

El poble de Porreres celebra el triomf de Joan Llaneres, el jugador de bàsquet que ha guanyat el campionat de la lliga. El jugador de la selecció espanyola ha guanyat el campionat de la lliga amb el club de la seva ciutat. El jugador de la selecció espanyola ha guanyat el campionat de la lliga amb el club de la seva ciutat.

La gamma més completa en envàs de plàstic per a la seva terrassa

ALU MOVIL

Des del 1975 ençà s'ha anat fent molt de camí quant al redreçament nacional, cultural i lingüístic dels habitants d'aquesta terra. Encara en queda molt per fer, però sé i estic convençut que entre tots ho podrem fer tot, per això hi ha una munió de gent que no para de fer feina per recobrar la nostra identitat, en massa casos perduda.

En el camp dels mitjans de comunicació teníem una assignatura resolta, la premsa forana es feia majoritàriament en llengua catalana, la pròpia d'aquesta terra, però teníem una assignatura pendent, la premsa diària es feia únicament i exclusivament en llengua castellana, l'oficial de l'Estat.

Hi havia iniciatives per posar en marxa setmanaris que sobrepassassin l'àmbit local, record l'enyorat Migjorn d'àmbit comarcal o també i d'àmbit illenc La Nau, o d'altres setmanaris, dels quals només en va sortir un número, i sempre pensava que pogués aconseguir-se el gran somni, que pareixia inabastable, com era el d'arribar a tenir un diari en català.

Per això, quan el primer de maig d'enguany va sortir DIARI DE BALEARS en català, que substituïa el «BALEARES» en castellà, l'alegria va ser immensa, vaig poder sentir una sensació de plenitud com quan es recobra una peça molt valuosa que es trobava perduda, vaig renovar el coratge de salvar els nostres mots, tant de temps amenaçats. Pens que tots els habitants d'aquesta terra, lectors i no lectors, que hagin tingut o no l'oportunitat d'aprendre la llengua pròpia estam d'enhonorada.

Una empresa privada, HORA NOVA, ha considerat que ara era el moment oportú per normalitzar aquest aspecte tan important de la vida quotidiana i ara, falta que en siguem lectors. No és suficient que s'hagi fet l'esforç de

posar un diari en la llengua que parlem cada dia al nostre abast, és necessari que el llegim, que ens en facem subscriptors, que el comprem, que hi anunciem els nostres productes i que comprem els productes que ens anunciï. És necessari per tant que aquest diari sigui un diari viu i només és viu si és llegit i es troba útil, arribant a convertir-se en necessari primer i indispensable després.

Durant el curs escolar que està a punt de començar, es podran explicar els gèneres periodístics en català i no ens trobarem amb la incongruència que els alumnes hagin de portar els exemples en castellà. Als bars i llocs de reunió s'hi pot trobar per primera vegada el nostre diari, el diari escrit tal i com parlem, la nostra llengua elevada a la categoria de la majoria de llengües del món aptes per omplir de notícies les pàgines d'un diari.

Quan ja han passat més de cent dies de vida del diari, i he pogut, per tant, llegir més de cent Diaris de Balears, he de dir que no m'ha costat gens deshabituarme de la lectura d'altres diaris i acostumar-me a llegir l'únic diari que es publica a Mallorca en la nostra llengua. Segur que, igual que els altres, alguns defectes tindrà, però crec que ofereix suficient informació i opinió com per poder subsistir en el món actual. També té moltes virtuts, la principal de les quals és estar escrit en la llengua pròpia d'aquesta terra, en la llengua que parlen habitualment els mallorquins, la llengua catalana. En conseqüència, he de dir que no solament tenim un diari qualsevol en la nostra llengua, sinó que tenim un bon diari, que dóna molta importància a la vida de la part forana. Un dia sí i un altre també podem conèixer les notícies del nostre poble i les dels veïnats, sense deixar d'informar de les notícies a nivell nacional, estatal o de la resta del món. Articles d'opinió, esports, anuncis classificats, una secció útil a la qual podem aparèixer sense massa esforç, l'horòscop, mots encreuats, sopes de lletres, jeroglífics, el temps, tota classe d'actes que es realitzen, loteries, cartellera, programació televisiva i un llarg etc. completen una exhaustiva informació capaç de satisfer el lector més exigent.

Aprofitem aquesta passa de gegant que s'ha fet envers la normalització lingüística de la llengua catalana i utilitzem-la perquè de nosaltres depèn la seva supervivència, la nostra supervivència com a poble amb unes senyes d'identitat clares i ben definides.

Aprofitem aquest bon moment que ens ha tocat viure i que els fets ens segueixin essent favorables: una Comunitat que per primera vegada ha tingut un president que sabia qui era, d'on era i cap on volia anar, esperem que l'actual també trobi el bon camí; un Estat que té un president que ha de pactar amb la perifèria, que ha de reconèixer els fets diferencials i que arribarà a comprendre que viu en un estat plurinacional; milers de persones que han reclamat en una plaça Major estibada que SOM COMUNITAT HISTÒRICA; un poble, Campos, que ha rebut suport econòmic per dur endavant un pla de normalització lingüística, i un diari, DIARI DE BALEARS, que marca una fita històrica per al recobriment de la nostra llengua i del nostre poble.

Joan Lladonet

Lletres a la tieta

Benvolguda tieta, una vegada més em torn adreçar a vós i esperar, com sempre, que en rebre el meu escrit no us queixeu de res. Per aquí, ja ho podeu imaginar, cadascú segons li balla la baldufa.

Fa dos dies, tieta, enraonàvem sobre l'inici de l'estiu i ara som a punt de deixar-lo endarrera. Ha estat un estiu rarenc, sense massa calor, amb el sol quasi sempre mig entebanat, poques tàperes i quatre culs de sac d'ametles, que tot just bastaran per menjar-ne de torrades un parell de pics al llarg de l'any. Per fer el torró haurem de recórrer al

bessó foraster, no ens vendrà de nou, a poc a poc ens hi hem anat avesant; qualsevol cosa abans de renunciar a la tradició i als costums més nostrals.

La singularitat d'aquest darrer estiu la corroboren els moscards, han estat com a malaltissos, sense picar com altre temps ho feien. Només les paparres, i qualche re, han seguit xuclant com sempre, es veu que aquesta casta d'animalons no saben ni de temporades ni pateixen les inferències del temps, ens corquen el moll de l'os i en haver pagat clavada no es desferren ni per res. Bé, tieta, de paparró, gadelles i altres paràsits en parlarem, amb més detall, un altre dia que ara ja començ a tenir picor devers el clatell.

La gent és molt afectada a confondre i a barrejar les coses, i molt donada a dir el que voldríem en comptes del que realment és. Potser no escoltem amb l'atenció necessària i llavors es produeixen situacions confuses i més encara si del que pensam saber en feim senyera. El darrer cas que ara record, fa referència a la periodicitat amb la qual es netegen els contenidors del fems. Es passen versions ben distintes al respecte, uns diuen que enguany ja s'han fet nets dues vegades, d'altres mantenen que se'n fan nets dos cada any i d'altres tornen envidiar i li enfloquen que es fan nets un pic cada dos anys. Jo no ho sé, el que veig és que el llenguatge és complicat i que en algun moment de la comunicació hi ha hagut interferències, tal vegada sigui més senzill reconèixer que la pudor que fan els esmentats recipients, i les taques marró-negrenques que els afecten, són signes evidents de brutícia. Els signes, com bé sabeu, són elements de comunicació i es caracteritzen per la facilitat d'interpretació. Els signes, en aquest cas, són inequívocs: els contenidors demanen lleixiu a barrals i si potser abans que no comenci a ploure, llavors tot aquell cabal s'escamparia amb l'aigua, i n'hi hauria per tot el carrer.

Idò sí, tieta, tantes vegades n'han parlat que avui quasi em passa per alt; les obres del pavelló poliesportiu cobert han començat, encara no se li veu la fesomia però és clar que ben aviat es podrà pilotejar a l'ombra i a recobro del mal temps, tant se n'ha parlat, repetesc, que en tenir-lo ja ens semblarà vell.

Ara que parlem d'obres no em voldria oblidar de la de «l'Institut», si tot va com ha d'anar -i si el retall de pressupost no ho impedeix- haurien de començar amb l'any nou, no serà el desitjat però d'aquesta manera s'evitarà que els al.lots s'hagin de desplaçar; en darrer terme sembla que aquest aspecte ha pesat molt, i d'altres consideracions no tant, no sé si s'haurà endevinit o no, el temps ho clarificarà, de moment la jove-nella campanera no s'haurà de moure fins el moment en què l'ensenyament deixa de ser obligatori, i per tant gratuït.

No sé, tieta, si hauré parlat massa avui, el cas és que, ara que hi som, també vull comentar-vos la peculiar situació de les rondes, en especial de la de ponent.

Les rondes, com per tot, tenen la funció d'aclarir la circulació del centre de la vila. Després de no pocs esforços s'havia aconseguit que el trànsit pesat en fes ús de manera habitual, ara, una vegada avesats els conductors a prendre pel camí vell de Ciutat es troba amb vint-i-un parell de sotracs, amb una rotonda, amb un creuer amb nul·la visibilitat, amb cotxes aparcats a cada banda aquí i allà i amb la complicada sortida de la plaça dels Tres Molins de sempre, per fer menys de dos quilòmetres es poden estar, ben bé, quinze minuts, i heu de creure que així i tot encara n'hi ha que hi passen. «Cal tenir coneixement pels que no en tenen», - em deia, no fa gaire, el xofer d'un autocar que havia quedat mig empastenat al començament del carrer Nicolau Fullana - «però es mereixerien que tots anàssim pel carrer d'enmig».

Merèixer, el que es diu merèixer, no sé si ningú es mereix res, ja n'hi ha prou amb el que patim. El més preocupant és veure que fan tot quan saben i que, aleshores, d'un que ho dona tot ja no se'n pot esperar molt més.

Adéu, tieta, una abraçada i a reveure.

Comença un nou curs escolar

Acabat de començar el present curs escolar 1996-97, ens podem trobar que tenuem fills que assisteixen a institucions docents des de la Guarderia fins a la Universitat. És en aquests moments que ens hem de plantejar la nostra actuació, tant si ens veim en aquesta situació per primera vegada, la primera vegada que escolaritzam el nostre fill o filla; com si ja hi hem posat call i ens movem per simples hàbits, ha de fer cinquè curs d'Educació Primària; igual que si ha de canviar de tipus d'ensenyament, passar d'Educació Infantil a Primària, d'aquesta a Secundària o si ha d'entrar a la Universitat.

Ben segur que no podem obrir pensant que ja no haurem d'aguantar més els nostres fills, que les vacances han estat massa llargues o que els i les mestres és ben hora que en facin un poc i els aguantin ells o elles. Si aquest fos el clima que existís en una casa, he de dir que s'han posat les bases perquè aquest fill o filla fracassi durant el present curs escolar, i si no es canvia, durant els pròxims.

Tampoc no podem comportar-nos pensant que ja era hora que començàs l'escola perquè ara algú posarà ordre a la teva vida, perquè et faran treballar, perquè et castigaran pel teu mal comportament, etc., etc., perquè aquesta conducta implica un fracàs de l'educació familiar, que l'escola no sol resoldre.

És difícil donar una recepta sobre quina ha d'esser la intervenció dels pares a l'hora del començament d'un curs escolar, però sí que es pot ajudar a fer una reflexió sobre la conducta que s'hauria o no de seguir. Segurament ens hauríem de fer les següents interrogacions:

- Vull que el meu fill o filla vagi a l'escola a aprendre o només m'importa que aprovi o tregui bones notes?

- Establiré ràpidament contacte amb el mestre/a per

poder ajudar en tot el que pugui o ni tan sols acudiré a les reunions que em convoquin?

- Col·laboraré amb l'associació de pares o ja s'ho faran perquè són uns quants que tenen figurera?

- Pensaré que el meu fill o filla està fent una cosa molt important que serà transcendent per a la seva vida o que fa una cosa rutinària per la qual tots hem hagut de passar?

- M'interessaré diàriament pels problemes que tenguin tant a nivell personal com a nivell escolar o tan sols intervendré quan vengui amb un bony al cap o quan li hagin posat la pitjor nota?

- Quan el meu fill o filla hagi tengut un problema greu, procuraré que els mestres m'aclareixin i m'expliquin què ha passat o m'agafaré la justícia pel meu compte: tots han atacat el meu fill o filla i tots són culpables?

- Si el meu fill o filla no rendeix el castigaré de la forma que podré o aniré a l'escola perquè m'expliquin com he d'actuar, perquè sé que aquesta és una obligació que té l'escola i els/les mestres o els/les professors/es són especialistes en la matèria i poden ajudar?

- Estaré disposat a fer-li tota classe de regals quan dugui bones notes o estaré preparat per ensenyar-li que està fent una bona feina, perquè pot i això és el que ha de fer?

- L'ajudaré tot quant pugui i passi el que passi l'estimaré i li ho demostraré o si no arriba fins allà on jo pensava, li faré mala cara i li recordaré la seva inutilitat?

Aquestes i moltes més preguntes són les que ens podem fer ara que tot just el curs acaba de començar. I més envant si sorgeixen problemes, podem tornar a meditar-los. Indubtablement que per poc que reflexionem, millorarem la nostra manera d'actuar i tots hi sortirem guanyant.

Joan Lladonet

TALLER ELECTRICITAT

Toni Ripoll

Electricitat de Vehicles i Barques

Ràdio - cassettes, C. D. i alarmes

Telefonia mòbil

Manteniment d'aire acondicionat

Carburació i injecció

Canvis d'oli,...

Ronda Jaume II, 55 • Tel. 65.24.76 • CAMPOS

Maria Bover Mulet

Tenda 100

i articles de regal

Es graven figures per a noces, batejos i comunions

Carrer Nou, 1 - Tel. 65.05.30 - Campos

El nou Codi Penal (IV)

La presó i altres penes

El Nou Codi Penal (NCP) com tota Llei Penal estableix les penes (o sancions) per a determinades conductes i que, per tant, per a la societat estableix uns mínims de conducta social o d'una altra forma, castiga els fets i conductes humans més execrables, més inso-cials, més inhumans i menysprea-bles. Ho fa, de totes formes, con-forme la consciència social i huma-na del temps que ens ha tocat viure i ho fa, avui en dia, amb una gran dosi d'humanitat. És a dir, el casti-gat, el sancionat, el delinqüent, en el fons, ha d'ésser tractar humana-ment per a intentar la reinserció social. La pena o sanció sempre ha de tenir aquest nord: la reinserció o, també s'ha dit, resocialització. Això té matisos que ara no podem esbrinar.

Aquí només parlarem de les noves penes de presó i presó de cap de setmana (que és la gran novetat). Per una altra ocasió podem parlar de la multa i les privacions de drets.

En el Codi Penal actual, l'ano-menat Codi de la Democràcia, la pena de presó s'ha modificat con-forme les actuals tendències sociològiques i criminològiques que mostren, amb abundància de dades, com de negativa és la presó per als interns, encara que sien con-demnats. No diguem si un només està preventiu, en espera de judici.

La presó segueix essent, mal-grat tot, la pena forta per anto-nomàsia. Els càstigs durs són els de presó, amb més o menys anys de condemna. Al NCP la presó és una pena de privació de llibertat, unifi-cada, sense més noms, que pot anar des dels 6 mesos (com a mínim) fins als 20 anys o fins i tot als 30 anys, per condemna. És important aquesta precisió, i tenir en compte que una persona que comet dos delictes diferenciats pot tenir dues condemnes diferents i per tant superar els 20 anys al·ludits. Diferent qüestió és el compliment del temps de condem-na en la presó (que té un temps màxim, té formes substitutives i suspensives conforme amb el NCP i amb la Llei penitenciària), ara només parlem de condemnes en Sentència.

Si a qualcú li pareixien pocs 20 anys (o 30 que és la pena màxima) hem d'afegir que, a més a més, no hi cap la redempció de pena per tre-ball, com fins ara es feia. Per tant, al marge del tercer grau penitencia-ri que hom pugui disfrutar, una per-

sona condemnada a 20 anys n'haurà de passar, com a regla general, 3/4 parts a la presó o lligat al règim penitenciar (dormir a la presó), és a dir, 15 anys.

Convé explicar que la major novetat del NCP és la pena de presó o detenció de cap de setmana. Aquesta pena significarà la priva-ció de llibertat del condemnat per un temps mínim de 36 hores, per acomplir els caps de setmana, és a dir, de divendres a diumenge, pre-ferentment o en casos excepcionals altres dies. Equival en una paraula a 2 dies de presó. Com a pena prin-cipal pot ésser imposada fins a 24 caps de setmana. S'ha d'acomplir en Centre Penitenciar apropiat del domicili, per tal d'evitar un desa-rrelament total del condemnat, o, en casos excepcionals, es podrà complir en Centre Municipals de Detenció. S'intenta en aquests casos que el condemnat compleixi la seva sanció per un mal fet però que això no l'impedeixi treballar, mantenir la seva família i procurar el seu desenvolupament normal.

Aquest tema roman obert fins a veure la seva aplicació pràctica.

Pere Ollers i Vives.

**Cercam al·lota
per compartir pis
amb estudiants a Palma:
Zona Avingudes (Corte Inglés)**

Tels. 58.30.99 - 58.14.63

***Venc sofà i butaques
noves sense estrenar,
preus a convenir.***

Tel. 65.06.92

Un campaner intenta fer la volta al món en un veler (IV)

De les Illes Galàpegs a Tahití

Després d'uns dies inoblidables a les Galàpegs, vaig salpar el 29 de maig cap a les Illes Marqueses, 3.050 milles més lluny.

El primer dia no vaig tenir vent i una mar confusa feia incòmoda la navegació. I és que al voltant de les Galàpegs, els corrents lluiten de valent.

Aviat vaig entrar en la rutina de la navegació en els alisis del Dud-Est: vent entre 10 i 15 nusos i bona mar. Això va permetre que en 15 dies pogués fer la meitat de la distància. Els darrers cinc dies abans d'arribar a Fatuiva el vent va augmentar fins als 30-40 nusos i va aparèixer mar grossa.

Quan vaig arribar a la badia de Anavave, a l'illa de Fatuiva, després de vint dies i desset hores de navegació, l'espectacle fou impressionant. És un dels més fantàstics del món.

L'illa és volcànica i les muntanyes de basalt cauen en pic dins la mar, amb multitud de formes curioses. I tot cobert de vegetació. Mentre els arbres vibren sota el persistent alisi, un es sent molt petit.

Les illes varen ser descobertes per un portuguès que navegava sota pavelló espanyol, Alvaro de Mendana dia vint-i-u de juliol de mil cinc-cents noranta-cinc i les va anomenar Marqueses en honor de l'esposa del virrei del Perú.

Després de fondejar dedic un cert temps a la contemplació de l'espectacle. I això ho faré sovint!

La gent és molt amable. El primer dia que vaig davallar a terra una marquesiana d'uns dotze anys m'omple la pneumàtica de llimones.

El poble és petit, d'uns dos-cents cinquanta habitants. Només té dos carrers encimentats. Gaudesc de la seva simpatia i amabilitat. Aquí va viure en Thor Heterdhal.

Faig una excursió a l'interior per veure els salts d'aigua. La vegetació és exhuberant. Fa calor. A la fi, després de dues hores, arrib a la cascada. És un salt d'uns 100 metres, primet en cabdal. La remullada és divina. Llàstima de no portar la cambra de fotos!

Després d'uns dies fantàstics decidesc salpar cap a Hiva Oa. La travessia fou ràpida, ja que només hi ha 40 milles. El fondeig és mogut i cal posar dues àncores. La cala es diu Hanaketa.

Cal fer dos quilòmetres per arribar a la ciutat, Atuona. És petita, però acollidora. Al seu cementeri hi són enterrats el pintor francès Paul Gauguin i l'artista Jacques Brel.

Però Hiva Oa no és gaire còmoda per a mi, degut als problemes de fondeig i després d'uns pocs dies decidesc anar-me'n a Tahuata, situada a unes cinc milles.

La cala que he triat es diu Hana Moe Noe i és una de les tres millors de la Polinèsia Francesa. La platja és d'arena blanca. Els fassers arriben molt a prop de la vorera. Les muntanyes acaben d'arrodonir la cosa. A

més a més estic completament sol a la badia. És fantàstic!

Passen els dies i cal salpar un altre cop, rumb a les Tuamotus, anomenades també Arxipèlag Perillós. Són illes de corall molt baixes (l'altura màxima és la dels fassers) i planes. Són atolons amb una o varies entrades naturals per on es buida i omple l'atoló.

Després de tres dies de navegació arrib a l'entrada de l'atoló de Takaroa. Cal aprofitar al moment precís, ja que el corrent arriba als 9 nusos.

Bé, molt emocionant i espectacular, tant l'entrada com la sortida.

Dintre sembla una piscina de plana que és.

La gent es dedica al cultiu de la perla negra i a la pesca.

Estic fondejat molt aprop de la platja. És idíl·lic. Però, com sempre, cal partir un altre pic. Aquesta vegada cap a Tahití.

La travessa fou delicada, ja que vaig perdre la pala del timó. Fou necessari inventar un sistema per poder governar el veler, a base de deferres arrastrades per popa. Resultat: 200 milles en 48 hores, molt bé!

La Polinèsia Francesa és fantàstica. El mite dels mars del sud.

Records per sempre.

Antoni Nicolau

**PERRUQUER · ESTILISTA
UNISEX**

Horari:

Matí de les 8'30 a la 1

Horabaixes de 4 a 8'30

Dissabtes obert tot el dia

Carrer Manacor, 40 · Tel.65.21.10
07630 CAMPOS

IV Trofeu d'«Street Ball» Vila de Campos

Com cada any en el període comprès entre Sant Jaume i la Mare de Déu d'Agost es va poder gaudir dels partits de bàsquet tres contra tres que disputaran els 17 equips inscrits entre les tres categories.

La final del grup femení, format per equips *Construccions J. Porquer*, *Ses 4 Paparres* i *No t'importa*, enfrontà als equips *Construccions J. Porquer* i *Ses 4 Paparres* que havien guanyat 3 partits cada un a la primera part del torneig. Fou l'equip de *Construccions J. Porquer* qui en un emocionant partit aconseguí la victòria final.

En el grup mixt l'empat a dues victòries cada equip féu que el partit de desempat deixàs fora a l'equip *A tu que t'és* i classificàs per la final als equips de *Vodka amb taronja* i *Grauloise* que fou qui finalment quedà primer classificat.

Els 11 equips masculins estaven dividits en dos grups, els dos primers classificats dels quals passaven a semifinals.

Del grup A es van classificar l'equip *M'és ben igual* que comptà els seus partits per victòries i *Plat de trempó* que només havia perdut un partit.

Campos Bosses del grup B també havia guanyat tots els partits però hagué d'esperar que acabàs el partit de desempat entre els equips *Tira-Tira* i *Bàsquet IV* per saber qui seria el segon classificat del seu grup: l'equip *Bàsquet IV*.

La primera semi-final acabà amb una victòria clara dels jugadors del *M'és ben igual*, S. Mas, J. Grimalt, F.S. Alejo i P. Batle; davant els del *Bàsquet IV*, R. Duran, T. Ferrer, Ll. Oliver i M. Oliver.

L'equip del *Plat de trempó*, format per T. Adrover, B. Sorell, E. Cayuela i P. Ballester s'imposà en un partit molt igualat i carregat d'emoció i nervis a l'equip dels *Campos Bous* amb en J. Bauçà, en N. Mas, en P. Nolla i en J.M. Lladó.

Els *Campos Bous* aconseguiren el tercer lloc en el partit que precedí a la final i els enfrontà als *Bàsquet IV*.

Mentre que a la final en el partit més emocionant de

— Un sels equips que participaren.

tots, juntament amb la segona semifinal i el 3r i 4t lloc, l'equip *M'és ben igual* aconseguí capgirar de anera espectacular i gairebé increïble, el marcador proclamant-se campions davant l'equip *Plat de trempó*.

Assenyalar per acabar que per primer cop guanyà el trofeu un equip campaner i que un cop acabada l'entrega de trofeus aquest any sí que hi va haver el refresc ofert per l'Ajuntament.

Redacció d'Esports

Enhorabona al Teatre de Campos

Certament el teatre de Campos està d'enhonorabona perquè els dos grups teatrals que tenim actualment quedaren finalistes al certamen de Consell. El grup d'Antics Alumnes del Col·legi Fr. Joan Ballester, dirigits per A. Picón amb l'obra *Serafi, un torero mallorquí*, i el grup l'Estel amb l'obra escrita pel mateix director i protagonista, Miquel Fullana, titulada *Iguals, però diferents*.

Aquestes dues obres, juntament amb altres quatre finalistes de diversos pobles de Mallorca es varen representar al Teatre Principal de Ciutat amb la bona fortuna que la del grup l'Estel va ser una de les dues guanyadores i té com a premi, que no és poc, la possibilitat de representar-la durant una setmana al Teatre Principal.

A més a més, En Miquel Fullana va ser guardonada com a millor actor per la seva representació dels cinc germans bessons.

Enhorabona a tots ells i que continuïn per molt de temps amb la bona feina i amb la bona sort per bé de tots.

Bàsquet

Després d'un estiu on l'atenció del bàsquet campaner ha estat centrada en els despatxos, per la creació de la directiva, i en el torneig d'Streetball (veure article apart), és el moment de començar a centrar-se en la pista de joc.

A l'hora d'escriure aquestes retxes només eren els tres equips més grans els que s'havien posat en marxa amb unes novetats que afecten principalment als banquets.

L'equips **Senior Masculí** aquest any serà entrenat per en Tomeu Adrover que es trobarà amb dos reptes: en primer lloc aconseguir que els jugadors mantinguin les ganes de treballar al llarg de tota la temporada, a fi d'evitar trobar-se en les situacions que es produïren la passada temporada, i, en segon lloc fer que els jugadors creguin en les seves possibilitats i no surtin cada diumenge amb la moral dels perdedors.

José Luis Beltran, ex-jugador de l'ACB que resideix llargues temporades de l'any a Campos serà l'encarregat de la direcció tècnica de l'equip Senior Femení amb l'ajuda d'un entrenador local. D'aquest equip va passar pena el gran membre de jugadors que es van retirar un cop acabada la temporada passada.

L'equip cadet femení aquesta any intentarà millorar els bons resultats obtinguts la temporada passada i per dur a terme aquesta tasca es continua confiant en na Sebastiana Calafat.

Pel que fa referència a la resta d'equips es posaran en marxa a mitjans del mes de setembre i els escolars quan s'hagin fet les inscripcions a les escoles.

Si bé aquest mes la notícia estava a les pistes de joc la directiva i l'Ajuntament també volen el seu espai.

L'equip directiu ha posat en marxa una campanya de captació de socis o col·laboradors a fi de recaptar fons per a dur endavant el bàsquet campaner i que els al·lots que vulguin gaudir de la pràctica d'aquest esport ho puguin fer. Per això hi ha dos tipus de socis: els normals, que fan una aportació de 5.000 pts i els protectors que n'aporten 10.000. Si voleu col·laborar sereu ben rebuts i vos podeu posar en contacte amb qualsevol de les persones que envolten el bàsquet campaner.

Pel que fa referència a l'Ajuntament, el passat mes d'agost s'adjudicaren les obres del pavelló cobert que compten amb un pressupost de 86 milions i que els primers dies del mes de setembre ja varen començar els moviments del terreny.

Ja per acabar dues coses només. Primer recordar a l'Ajuntament que el pavelló encara estarà molt a ser funcional i la temporada passada es va advertir per part dels equips de bàsquet campaners que hi havia certs problemes amb les infraestructures, que són de tot el poble, com xerxes espanyades, retxes que no es veien i les zones pintades del camp havien tornat molt perilloses a causa del seu ús, ja que, just que fes quatre gotes semblava una pista de gel.

I finalment intentar encoratjar-vos a donar suport al bàsquet campaner acudint als partits en començar les diferents competicions i ajudant econòmicament, si podeu.

Miquel Oliver Bauçà

GABINET PSICO-PEDAGÒGIC Centre de Diagnòstic i tractament

Estudis individuals i col·lectius
Recuperació d'aprenentatge
Logopèdia - Teràpia

Carrer Silos, 35 - Tel. 65.11.42 - Campos

Dra. M^a del Àngels Servín Loya

Dentista

(Odontologia en General)

Carrer Bartomeu Ballester, 17
Tel. 65.28.60 • CAMPOS
(Prèvia petició d'hora)

Tennis

Enguany per les festes de la Mare de Déu d'agost, s'ha jugat, com cada any, un torneig de tennis on podia participar tohom qui volia.

El torneig es jugava en les categories d'aleví masculí i femení, cadet masculí, absolut masculí i femení i dobles masculins.

Dissabte dia 10 varen començar les finals. En primer lloc, es jugà la final cadet on els finalistes varen esser Antoni clar i Guillem Caldentey. Guanyà Antoni Clar amb un resultat de 6-3/6-4. Acte seguit es va jugar la final de dobles on s'enfrontaren Antoni Clar i Juame Salvà per 6-3/7-6

Diumenge dia 11 varen tenir lloc les finals de les

categories aleví masculí i aleví femení. A la masculina la jugaren Lluís Palenzuela i Felip Mayol i guanyà Felip Mayol per 6-2/6-3. A la femenina la jugaren Neus Company i Maria Màrquez i la guanyà Neus Company per 6-0/6-0.

Dijous dia 15 es jugaren les finals absolutes masculina i femenina. A la final masculina la jugaren Antoni Mas i Antoni Clar i el guanyador va ser Antoni Clar amb un resultat de 6-3/2-6/7-6. A la femenina la varen jugar Neus Company i Neus Marí i guanyà Neus Company per 6-3/6-2.

Amb això el torneig va finalitzar i esperem que l'any que ve es pugui tornar a organitzar i que vagi tan bé comenguany.

Guillem Caldentey

33

Escacs . Torneig de partides ràpides

El passat dia 15 d'agost, al mig de les festes de la Mare de Déu d'Agost del nostre poble, es va jugar, davant del Bar Ca'n Nina, el Torneig de Partides Ràpides que ja és habitual cada any per aquestes dates. La participació no va esser tan nombrosa com en edicions anteriors, però així i tot es varen reunir una quinzena de jugadors. Aquest sistema de joc, en què es dona un màxim de 5 minuts a cada jugador per acabar la partida, es caracteritza pel fet que s'arriben a jugar moltes partides en poc temps i així, durant les dues hores i mitja que va durar el torneig, es

varen poder veure més d'una dotzena de partides a cada tauler. Al final, qui més partides va guanyar va esser en Joan Pomar, amb un total de quinze, seguit d'aprop per en Miquel Mulet, que en va guanyar catorze. La tercera plaça la varen compartir en Miquel Ollers i en Guillem Manresa, tots dos amb dotze victòries. A la categoria juvenil, en Biel Mas va esser el primer classificat, seguit de Sorell i de Tomeu Rigo.

Damià A. Verger

Vla Setmana de Cuina Mallorquina

Dies 13, 14, 15 i 16 d'Octubre al Celler Can Toni

Dia 13, A les 20 h. Prego a càrrec del Psiquiatre Antoni Contreres

Sala de Cultura «Sa Nostra» Campos

Dia 14, A les 20 h. Antònia Serrano, autora del llibre de receptes

La cuina de na Tonina

Dia 15, A les 20 h. Maria Taberner Tomàs, na Maria «Cullera» de Campos

Dia 16, A les 18'30 h. Miquel Sbert i Magdalena Ballester

del Forn Pastisseria Can Sbert

Recolliu les invitacions a partir de dia 7 d'octubre a la Impremta Adrover

ORGANITZA: O.C.B. CAMPOS

PATROCINA: AJUNTAMENT DE CAMPOS

Sa Pesquera

En aquest passat mes d'agost quasi cada diumenge hi ha hagut prova, és un mes que no fa versa despertar-se prest per anar a pescar, una altra cosa és estar quatre hores en el sol.

La modalitat que ha tengut més sortides ha estat la d'embarcació. Així, dia 4 es va fer la segona prova interclubs del C.D de Pesca Campos i el Club Nàutic Sa Ràpita. Pel Club de Campos aquesta prova comptava com a la tercera de la regularitat. Al final de la prova i sumant el pes aconseguït amb el de l'anterior prova quedaren classificats els següents pescadors que reberen el trofeu de mans d' Andreu Lladó, president del Club Nàutic Sa Ràpita.

1r Toni Huguet. - 2n Tomeu Salas. - 3r Mateu Mascaró.

Afegir que el trofeu pel pes màxim va ser per en Joan Llompart que aconseguí 12.030 grams, una quantitat mala de superar.

Per a la peça major el guanyador fou Tomàs Ayarte.

El Trofeu Especial Infantil el s'endugué en Joan Llompart Gayà amb un total de 9.930 grams. I l'«Especial Damas» quedà en mans de na Isabel Llompart Santmartí: 7.070 grams.

Amb motiu de les festes de Campos el diumenge 11 es disputà una pesca-da a totes les modalitats premiant la primera i segona peça major de cada una d'elles.

D'embarcació destacaren en Joan Llompart Santmartí amb un sorell de 190 grams, era el primer i el segon, també amb un sorell de 125 grams fou en Joan Llompart Gayà; tot va quedar en família.

En pesca submarina en Llorenç Gelabert se'n duia el primer premi agafant una peça de 640 grams, en Toni López quedà segon amb una peça de 200 grams.

En Pep Garcies agafà un tord de 155 grams en la modalitat de Roquer, ningú noel va superar i el qui va quedar segon va ser en Miquel Ginard amb un moll de 130 grams.

Els de Grumeig quedaren com a primer classificat en Jaume Barceló, la peça més grossa del qual pesava 300 grams. I el segon amb una peça de 254 grams era en Toni Font.

El Club de Pesca Campos ja està preparant l'anomenada prova social que com tots ja sabeu acaba amb un sopar multitudinari amb tots els socis, acompanyants i col.laboradors a la festa. Però això vendrà mes endavant, de moment ja sabem qui rebran els trofeus de les modalitats de pesca submarina i pesca d'embarcació.

Jaume Clar.

RESSÒ

Revista mensual

ANY 9

Setembre 1996 • N.º 84

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

Montserrat Alcaraz

Pere Ollers

Antònia Sitjar

Esteve Tomàs

Coordinadora Publicitat:

Carme Llaneras • Tel. 65.21.32

COL-LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Guillem R. Caldentey

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Guillem Burguera

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

Francisca Oliver

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

250 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

**UNITAT D'EDUCACIÓ MATERNAL
PREPARACIÓ SOFROLÒGICA
A LA MATERNITAT**

**També
Assegurances privades
i
Educació maternal aquàtica**

Caterina Cerdà
Tels. 58.24.60
82.51.16
FELANITX

**PUBLICITAT
A RESSÒ**

Carme Llaneras.

Tel. 65.21.32

Fax. 65.01.47

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - CAMPOS

GABINET Iladó

GESTORIA ADMINISTRATIVA
ASSESSORIA FISCAL I LABORAL
CORREDORIA D'ASSEGURANCES
IMMOBILIARIA

Carrer Creu, 12 · Tels. 65.07.81 - 65.21.42 · Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

**CELLER
Ca'n
TONI**

*El primer establiment
de Mallorca amb un
sistema revolucionari
de preparar la carn
al "grill"*

Oest, 8 · Tel. 65.27.54 · CAMPOS

SERVEI DE REVELATGE

Quin voleu?

